

Bewijs van de Echtheid van de Aardse Verslagen van Oahspe

Door Roger H. Aston
Bewerkt en herzien door C. W. Ward en A. Frost
met aanvullingen van R. K. Hougee

Het boek Oahspe werd door middel van het mediumschap van John Ballou Newbrough in 1881/82 aan de wereld gegeven. Via een strenge discipline verkreeg Newbrough wonderlijke, paranormale krachten. Toch is er in zijn levensloop geen bewijs te vinden dat hij enige kennis bezat van antropologie of archeologie. Derhalve kan men er niet uit afleiden, dat een dergelijke kennis de zuiverheid zou kunnen kleuren van hetgeen door of via hem tot uitdrukking werd gebracht, terwijl hij werd overschaduwd.

Mr. Astons monografie is niet alleen bedoeld om het gedeelte over de historische kant van Oahspe duidelijker te maken voor de lezers, maar ook om zowel de student als de scepticus te overtuigen van de nauwkeurigheid. Hoe meer men verder leest, hoe meer men te weten komt over de dageraad van de geschiedenis, en wat voor een hoeveelheid weinig bekende details over de vroegere tijden van de mens er wordt onthuld. De ontdekkingen van de archeologen worden in een nieuw licht gezien; antropologen ontvangen nieuwe stof tot nadenken; geen van hun disciplines bevindt zich op erg vaste grond voor wat betreft de vroege periode die hier in aanmerking wordt genomen.

Er worden vele uitspraken in Oahspe gedaan, die pas onlangs werden bevestigd door erkende autoriteiten in hun respectieve vakgebied. Zodoende wordt de waarheid van hetgeen er via dr. Newbrough's schrijfmachine op papier kwam te staan als hij werd overschaduwd, bijzonder versterkt.

Wanneer de materiële kant van Oahspe dus grotendeels kan worden bevestigd, volgt daar dan niet uit dat ook de geestelijke geschiedenis van de aardse hemelen, alsmede de leringen die klaarblijkelijk afkomstig zijn van de hoogste gedachteniveaus, vermengd als ze zijn met de aardse en uit dezelfde bron, zeer zeker de diepste overweging waard zijn?

De bewerkers

(1) GABRIËL

Gabriël, alias Thoth, was degene die de mohammedaanse godsdienst (Islam) grondvestte. Tevoren had hij duizend jaar lang gediend als kapitein van de geestelijke legers van Looeamong, die voor zichzelf de titels Heer en God aannam, en rond 70 v.Chr. in de hemel en op aarde liet verkondigen dat hij de Kriste (Christus) was; een Ahamische (Egyptische) uitdrukking voor Al Kennis (Eskra XLVII:3). Gedurende de beginjaren van zijn aanvoederschap wordt van Gabriël vermeld, dat hij de naam Thoth droeg. (De familienaam Thoth kan zijn afgeleid van de Egyptische Thoth uit ongeveer 3500 v.Chr., maar dient er niet mee verward te worden. Deze Egyptische Thoth was een vermaard helderziende, leraar en filosoof onder de inspiratie van de Egyptische god Osiris in dat tijdsbestek). In 553 v.Chr., volgens de bijbelse tijdrekening, nam Thoth het pseudoniem Gabriël aan, zoals we kunnen zien in Daniël 8:16, toen hij aan Daniël verscheen als een engel in de gedaante van een man, terwijl Daniël in een diepe trance verkeerde. Op een later tijdstip kunnen we zien dat het dezelfde aartsengel was, die in het N.T. wordt vermeld in Lucas 1:26, "waar hij door God (Looeamong)

wordt gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth"

Voorts ontdekken we dat het Gabriël (alias Thoth) was, die enige duizenden engelen in dienst had om Ezra en zijn talloze schrijvers bij te staan.

Door hun inspiratie werden de boeken van de Ezra-bijbel (Heilige Schrift) geschreven en samengesteld volgens de geboden van Looeamong (Eskra XLI:31) nadat Ezra en zijn schrijvers gebruikgemaakt hadden van de Egyptische verslagen voor het verhaal van de Exodus van de Hebreëen (Arc van Bon XX:17) en het boek Genesis. De Ezra-bijbel is derhalve niet afkomstig uit de tijd van Mozes (1550 v.Chr.) maar uit de tijd van Ezra in 496 v.Chr. (Het is opmerkenswaardig dat het slechts betrekkelijk kort geleden is dat een geleerde als P.E.Cleator in zijn boek "The Past in Pieces" uit 1957 vermeldt over de wezenlijke bronnen van het Oude Testament, als hij schrijft (pag.46): "onder meer wordt onmiskenbaar bewijs aangevoerd dat welbekende delen van het O.T. werden ontleend aan de vroegste overleveringen en geschriften van de Moabieten, Kanaänieten, Edomieten, Egyptenaren, Babyloniërs en Sumeriërs").

Bovendien onthult een nadere bestudering van Oahspe, dat nog maar kort geleden enige van de zogenaamde "onvervulde profetieën" nu inderdaad vorm gaan aannemen, getuige de toegenomen pogingen van de westerse, christelijk religieuze sekten om zich te verenigen, zoals voorzeggd in Oahspe (Boek van Es XVII:18).

(2) JEHOVIH

De Foenicische titel Jehovih (Saphah,Semoin:9) werd in het Hebreeuws verbasterd tot Jehova, mogelijk via Jehova uit de Ebraïsche taal (Saphah,Semoin:9), die direct voorafging aan het Hebreeuws (zie Saphah, afb.65 "Boom der talen") en behoorde tot de Parsi'e natie (5e Boek v.d.Vijf Heren III:14), of de Parseiers of vroege Perzen uit ongeveer 10.350 - 7050 v.Chr., (Boek v.d.Oorlogen XLVIII:11 en Arc van Bon XIV:2) die later bekend werden als de Arische Parsees of Parsies, waarvan men er sommigen nog aantreft als een afgescheiden handelsgemeenschap rond Bombay, levend volgens de doctrines van Zarathoestra. (zie "Onze mysterieuze wereld" pag.88-89. van Holkema en Warendorf - vert.)

De uitdrukking Jehovih, voor de DE SCHEPPER of GROTE GEEST wordt in de oude pictografische afbeeldingen getekend als een cirkel en een kruis - het kruis met uitgestrekte armen tot buiten de cirkel zo prachtig verklaard in Oahspe (4e Boek v.d.Vijf Heren I:17+18) en (Saphah,Semoin:9). Dit kan men nog steeds zien in de vorm van het Keltische kruis. waarover L.A. Waddell in zijn "Phoenician Origin of the Britons and Scots" pag.298 zegt, dat het niet bij de Kelten behoorde, maar werd ingevoerd door de Catti (Hittieten) de Foenicische Barats of Britten, als deel van hun zonnecultus. Deze naam verwijst ook naar zijn oorspronkelijke vorm als EOIH in het Foenicisch en Eloah in het Hebreeuws, met de meervoudsvorm van Elohim, om de goden aan te duiden zoals toegepast in Genesis 1:1, maar nu vertaald in het Engels (en Ned.) als "God", in die zin dat met het meervoud bedoeld wordt de Drie-eenheid van Personen uit te drukken in de eenheid van de godheid.

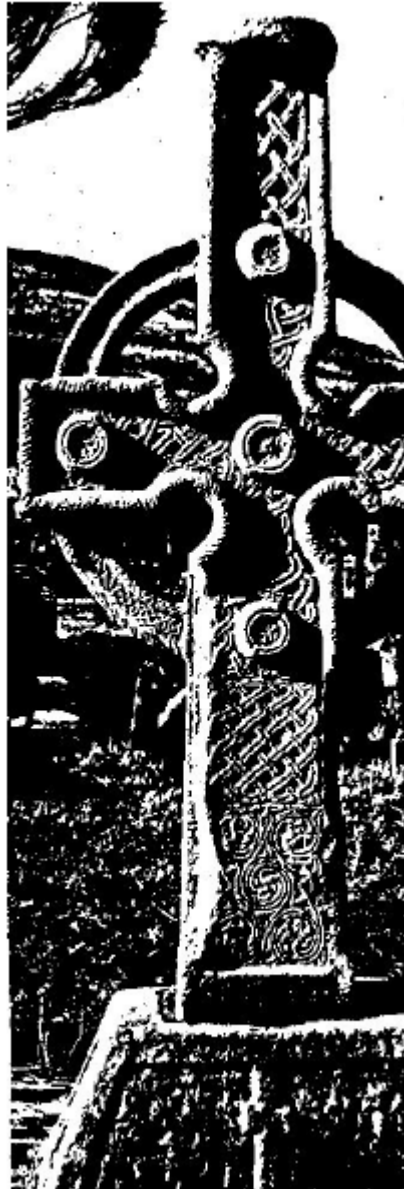

afb.99 Parsen van India

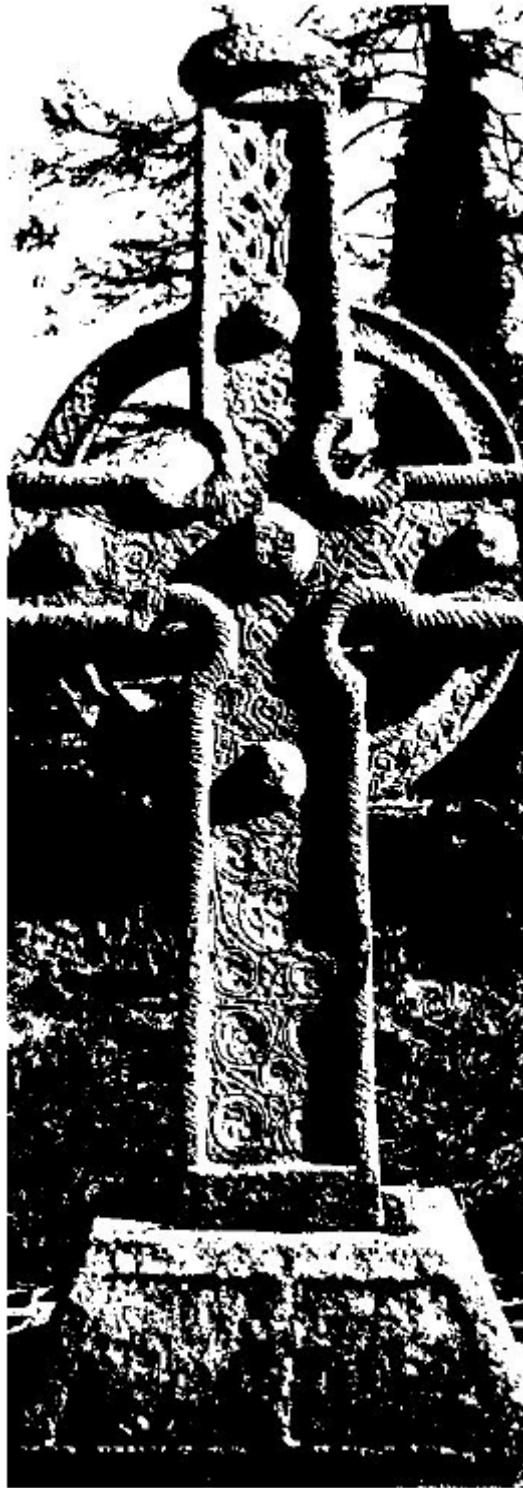
Een dergelijke veronderstelling heeft zijn voor en tegen, want in het verslag over de stichting van de Federatie van de Heilige Geest (Eskra XIII:10) door Kabalactes, Ennochissa en Looeamong, krijgen we een meer realistisch idee over hoe deze Drie-enige Goden de mensheid hun doctrine oplegden van de Drievuldigheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Eskra XLI:6).

Tot besluit kunnen we zien, dat de oude Grieken een onteerde vorm van de uitdrukking Eloih

vereeuwigden in de naam van hun zonnegod Helios, wiens titel overgaat op de term "heliolitisch" (van een zonnesteen), om de beschaving van de Ghans of Khans (Prinsen of Heren) aan te duiden, de afstammelingen van hetgeen de antropologen de Cromagnon mens noemen. Hun beschaving werd gekenmerkt door de zogenaamde megalieten (grote stenenstructuren) en de zoonanbidding (Osiris XI:21).

afb.99a Zonnekruis van Ahenny, Ierland

afb 99b Het zuidelijk zonnekruis

(3) DE BETEKENIS VAN DE TITEL: OH-AH-SPE

In het inleidende hoofdstuk van Oahspe lezen we: "Niet onfeilbaar is dit boek Oahspe, maar om de stervelingen te leren hoe het vermogen te krijgen de Stem van de Schepper te horen...en omdat het in verband staat met aarde, hemelruim en geest, wordt het Oahspe genoemd". (Oahspe 24+26). Let er op dat deze titel 'Oahspe' een betekenis heeft in de oude pictografische opschriften, want 'Oh' betekent in deze oorspronkelijke taal 'hemel', getekend als een halve cirkel; terwijl 'ah' de vorm van spraak voor de aarde voorstelt, getekend als een rechte lijn en 'spe' in de open figuur van een speer, met de betekenis van een geestelijk mens of gebied. Zie Saphah, tablet van Semoin, afb.66, als we de symbolen 2 en 1 en 116 lezen (Saphah, Semoin). Van dergelijke oorspronkelijke symbolen en een kennis van hun betekenis kan worden aangetoond, dat ze tot in de moderne tijd zijn vereeuwigd door de roodhuiden van Noord-Amerika, want als we kijken naar het hoofdstuk van pictografie (beeldschrift) in Longfellows beroemde "The Song of Hiawatha" (de Ea-Wah-Tah uit 3950 v.Chr.) vinden we de poëtische beschrijving over hoe Hiawatha:

"Uit zijn buidel nam hij zijn kleuren,
nam zijn verf van verschillende kleuren.
Op de gladde bast van een berkenboom,
schilderde hij vele vormen en figuren,
en elke figuur had een betekenis;
elk stelde een woord of gedachte voor.
Voor de aarde trok hij een rechte Lijn,
voor de hemel, een boog erboven;
wit was de ruimte ertussen voor de periode van de dag,
gevuld met kleine sterren voor de tijd van de nacht"

afb. 101 Een van de Doden in Mohenjo-Daro

(4) AARDSE ONDERWERPEN UIT DE HISTORISCHE VERSLAGEN VAN OAH SPE

Mohenjo-Daro. Dit was een stad, gelegen aan de oevers van de rivier de Indus, in het district Larkana van Sind in West-Pakistan. Oahspe, geschreven in 1881, wijdt een heel hoofdstuk (XLVI Boek v.d.Oorlogen tegen Jehovih, een van de nu ontdekte z.g. verloren boeken die worden vermeld in Numeri XXI:14 in de bijbel als het "Boek van de oorlogen des Heren") aan de beschaving van de Indus-vallei, toen die grote rivier bekend stond als de Euvisij in het dal van Rajawichta, en aan Mohenjo-Daro, de voornaamste grote stad, die de naam Ctdar droeg.

In de tempel van deze grote stad bevond zich een bibliotheek, die de geschiedenis bevatte van de belangrijke gebeurtenissen die teruggingen tot 2750 v.Chr., en hij werd uiteindelijk vernietigd, tegelijk met 37 andere grote steden uit die periode, zoals Harappa, rond 1550 v.Chr. De identificatie van de stad Ctdar als die van Mohenjo-Daro kan worden bevestigd door de levendige beschrijving van het "grote bad", geconstrueerd in het midden van de tempelvloer, het enige van zijn soort dat in Oahspe wordt beschreven, of dat werd ontdekt en werd beschreven door archeologen in het voornaamste artikel over de opgravingen, verricht in Mohenjo-Daro. Deze plaats werd voor het eerst onder de aandacht gebracht door R.D.Banerji van het Archeologisch Onderzoek in 1922 en vervolgens opgegraven door Sir John Marshall, en later door E.J.Mackay en Sir M.Wheeler.

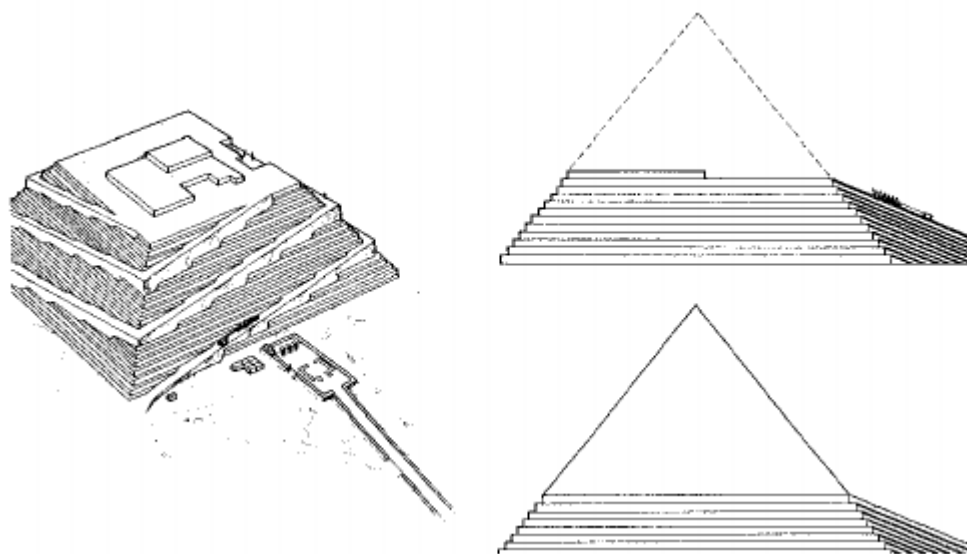
afb.102 Het Grote Bad

De datums in Oahspe, zoals boven vermeld, komen nauwkeurig overeen met het archeologische verslag waarin wordt bevestigd dat: "voorlopig wordt aangenomen dat deze beschaving heeft bestaan vanaf ongeveer 2500 tot 1500 v.Chr.." (Zie de "Indusbeschaving", uitg.Elsevier 1967 en "Onze mysterieuze wereld", pag.192 e.v., uitg. v.Holkema en Warendorf).

(5) DE GROTE PIRAMIDE VAN GIZEH

Als we terugkomen op het "Boek van de Oorlogen tegen Jehovih", (XLVIII:26 t/m 29) zien we de betekenis van de bijzondere oriëntatie van de grote piramide van Gizeh, volgens de vier punten van het kompas. Er is eveneens informatie die het feit onthult, dat hij niet werd gebouwd door koning Thothmes I, tot circa 1900 v.Chr., (in tegenstelling tot de door de Egyptologen aangenomen datum van ongeveer 2700 v. Chr.), maar bekendstond als de Tempel van Osiris (Oorlogen XLIX:19), zoals voorgesteld maar nooit eerder bevestigd werd, waar hij met deze bepaalde naam wordt genoemd op zeven plaatsen op de pag.43, 44, 256 en 358 van het fameuze zogenaamde Egyptische "Dodenboek" (uitg.1953), vertaald en gepubliceerd door de vooraanstaande Egyptoloog Sir E.A.Wallis Budge, M.A.,Litt.D.,D.Lit., onder de titel van "The Chapters of Coming For-th", aan het eind van het jaar 1897, ongeveer 15 jaar na de publicatie van Oahspe. Ofschoon sommige van de papyri, die hoofdstukken bevatten van de "Theban Recension" door M.Melville in het jaar 1886 werden gepubliceerd, was het, volgens Budge, slechts op een later tijdstip dat de papyrus van Ani werd ontdekt. Deze papyrus is het, die de eerste passages bevat die verwijzen naar de Tempel van Osiris.

afb. 103 Bouw van de grote piramide (Boek van de Oorlogen XLIX : 16)

IDENTITEIT VAN THOTHMA

De tot nu toe onverdachte naam Thothma (Thothmes), aan ons doorgegeven als de belangrijkste koninklijke titel voor de bouwer van de grote piramide, kan niet bevestigd worden via enige, nog bestaande dynastieke lijst van de Egyptische koningen. We hebben echter één belangrijke aanwijzing voor wat betreft zijn identiteit, doordat hij in Oahspe vermeld wordt als zijnde "plotseling gestorven op de dag dat hij honderd jaar oud werd" (Oorlogen L:39). De enige

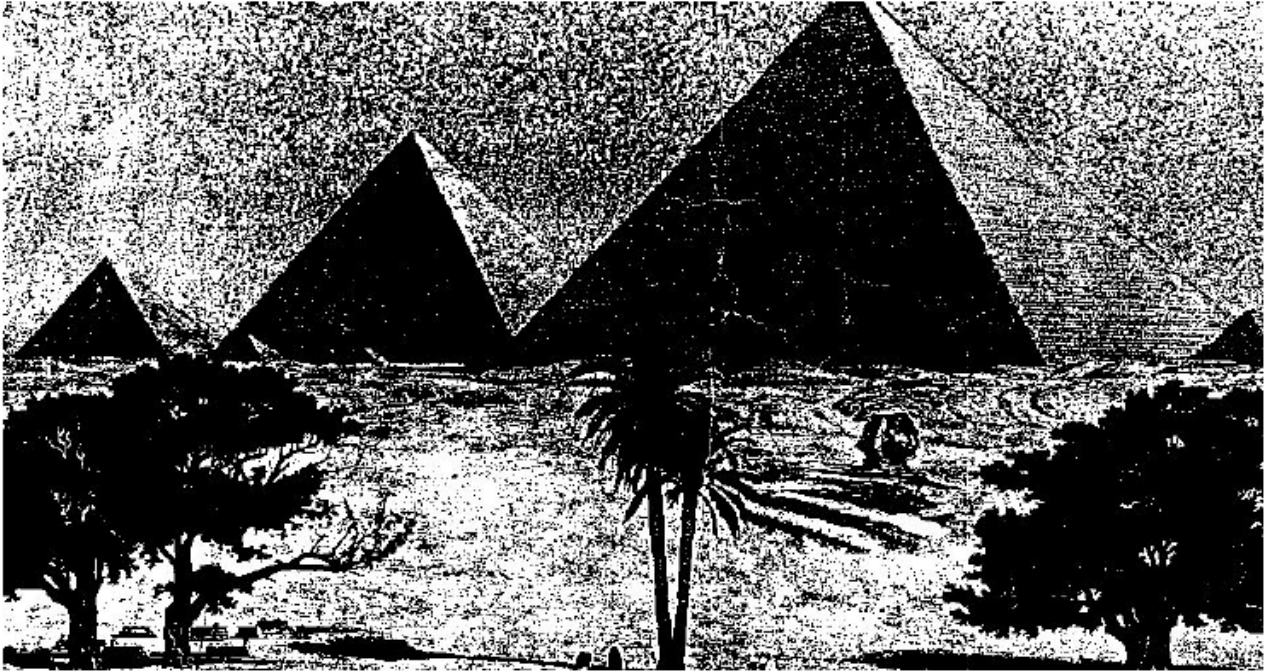
Egyptische koning waarvan door Manetho op zijn lijst van koningen wordt vermeld dat hij de leeftijd van honderd jaar bereikte, staat opgetekend als PHIOPS, de vierde koning van Elefantine in de vijfde dynastie (2492-2345), volgens Eusebius (p.53), maar verschoven naar de zesde dynastie (2345 - 2181) als de vierde koning van Memphis, volgens Africanus (p.55); terwijl de Cambridge Ancient History hem vermeldt als Nefekare, alias Phiops II, van de zesde dynastie, genoteerd als de vijfde koning. Bovendien staat hij op de lijst van koningen van Thebe (p.221) met een voetnoot, die verklaart dat hij dient te worden gelijkgesteld met Phiops, naar wie ook wordt verwezen onder de alternatieve titel Pepi II. Het is hier echter niet de bedoeling om ons verder te verdiepen in dit aspect van Thothma's identificatie, aangezien het nog altijd te onduidelijk is. Oahspe laat ons zien dat Thothma stierf, na zijn mislukking als adept in de esoterische kunsten, om een staat van onsterfelijkheid in het vlees te bereiken (Oorlogen L:38), door middel van de doodslaap (diepe trance - catalepsie waarbij de tong wordt ingeslikt)(Oorlogen L:5), in praktijk gebracht in de Kamer van Leven en Dood - bij ons bekend als de Koningskamer van de Tempel van Osiris of grote piramide (Oorlogen XLIX:19), merkwaardig genoeg speciaal met die naam vermeld in het 25e hoofdstuk pag.357 en 358 van het zogeheten "Dodenboek", vertaald door Sir E.A.Wallis Budge, waarvan de eerste uitgave werd gepubliceerd in 1897, vijftien jaar na de openbaringen over de grote piramide in Oahspe.

Zoals algemeen bekend is, werd de constructie van de grote piramide - vermaard als het "eerste wereldwonder" voor de Grieken - volgens Herodotus uitgevoerd door de Egyptische koning CHEOPS (of Khufu).

Het is relevant om hier op te merken dat Herodotus, in hoofdstuk 123 van Boek II direct voorafgaand aan zijn historie van Cheops, voor een verslag zorgt over de Egyptische doctrine van de zielsverhuizing na de dood van de dierlijke - naar de menselijke vorm (metempsychose), waarover de bewerker van zijn historie, E.H.Blakeney, verklaart: "er kan geen spoor worden gevonden in de Egyptische religie, in de vorm, waarin Herodotus die geeft". Niettemin was het deze identieke doctrine die het eerst werd voorgelegd aan Thothma in de orakel- (arc van licht) huizen van Egypte door de god Osiris via de inspiratie van Egyp, de engelgeneraal van Osiris (Oorlogen L:32 en 33), die oorspronkelijk zijn naam gaf in de nu verbasterde vorm, aan het land Egypte.

Deze klaarblijkelijk niet ter zake doende vermelding van de religieuze traditie van de zielsverhuizing door Herodotus is het, die ons in staat stelt Thothma te identificeren onder het Griekse pseudoniem Hermes Trismegistos (De drievoudig Grote Hermes). de zogenaamde schrijver van de tweeënveertig Hermetische Boeken, met daarin de doctrine dat de ziel verhuist en dat lijden het gevolg is van beweging. (zie Brewer's Dictionary of Phrase and Fable, Hermes Trismegistos wordt door Manetho aangeduid als de "tweede Hermes", in tegenstelling tot de "eerste Hermes", die hij gelijkstelt met Thoth).

Over de grote piramide: "Onze mysterieuze wereld", pag 62 t/m 66, uitg. door van Holkema en Warendorf.

afb.104 piramiden

(6) SCHEMATISCHE KAARTEN VAN DE WERELD UIT DE TIJD VAN VOOR EN NA DE GROTE OVERSTROMING (afb. 62 en 63) blz. 127-128.

De schematische kaart van de wereld van na de overstroming toont de zeven delen van de aarde in de cyclus van Fragapatti of de "Prajapati" uit de Vedische Kronieken van India; deze cyclus wordt in Oahspe gedateerd als te zijn begonnen rond 7050 v.Chr.. (Fragapatti VIII:6). De zeven delen waren: Jaffeth (China of Japheth in het oosten en noorden begrensd door de zee, en tot aan de ijsgebieden van Siberië); Shem (India); Arabin'ya (Arabië, Israël, Egypte, N.Afrika); Heleste (Iran, Tartarije, Afganistan, westelijk Siberië tot aan de Noordelijke IJszee en het Oeral Gebergte tegenover de eilanden van Nova Zembla), grenzend in het westen aan: Uropa (Europa); de twee grote, westelijke landen Noord-Guatama (Noord-Amerika) en Zuid-Guatama (Zuid-Amerika). Voor een historische verwijzing naar deze zeven delen vermeldt Col.A.Praghine in zijn "Shadow of Atlantis" op pag.42, dat: "de prehistorische mens getuige was van vele grote overstromingen, bijvoorbeeld: het zestiende hoofdstuk van de Bhagavat Purana vertelt ons dat de wielen van Priawata's rijtuig zeven oceanen uitgroeven, waardoor het vasteland in zeven grote delen werd gedeeld"

De kaart verschaft ook een aanwijzing over de vroegere, tot in het binnenland doorlopende Perzische Golf.

UITBREIDING VAN DE PERZISCHE GOLF

Indien we dus aannemen, dat de oorspronkelijke Perzische Golf zich landinwaarts uitstreekte tot een punt rondom Babylon, dan stemt dit overeen met de resultaten die werden verkregen uit de opgravingen van Sir Leonard Woolley op de vermaarde plek van Ur der Chaldeeën, waarbij een klei- laag van "bijna 3 meter dikte" werd aangetroffen (The Bible as History - Werner Keller, pag.48).

Aangetoond werd, dat hier twee beschavingscyclusen of perioden werden doorsneden. Men zal zich herinneren dat Woolley en zijn medewerkers tenslotte ontdekten, dat deze laag helemaal tot aan Babylon doorliep en in dikte afnam. Sommige archeologen nemen nu in overweging, dat de toestand die tot deze enorme afzetting van klei leidde, het gevolg was van een tijd van overstromingen, die zij in verband hebben gebracht met die van het zondvloedverhaal in het Oude Testament.

Woolley dateert deze afzetting van voor 4000 v.Chr.. "Deze zondvloed", zegt hij in 'Ur der Chaldeeën' (1929), "was niet alomvattend, maar een plaatselijke ramp die beperkt bleef tot het lagere dal van de Eufraat en de Tigris, en het trof een gebied van misschien wel 640 km lang en 160 km in doorsnee; maar voor de bewoners van het dal was dat de hele wereld!" (zie "Mesopotamië en Iran", M.E.L.Mallowan, pag.10: "De versterking van de geschiedkundige basis stelt ons nu in staat de te Kisj en Sjoeroepak aangetroffen klei afzettingen archeologisch in verband te brengen met de Zondvloed").

De vermeldingen in Oahspe uit 1882 spreken zo'n veronderstelling echter tegen, en verschaffen een verslag en datum van 22152 v. Chr. voor de Grote Vloed, waarvan ook geciteerd wordt dat het niet wereldwijd was, noch dat het alle lagere graden van de mensheid vernietigde. Niettemin verschaft het een bewijs voor de oorspronkelijke nauwgezetheid van het bijbelse zondvloedverhaal met betrekking tot de overstroming van 22152 v.Chr., terwijl het tegelijkertijd de verbasterde passages aangeeft, omdat er b.v. staat dat de vloed plaatsvond in het 600e jaar van de 'Arc van Noe', en niet toen Noach zeshonderd jaar oud was. (zie uitslagblad 'Cevorkum', Aph 3600 jaar) en het werpt licht op de oorsprong van het ras van de drie groepen overlevenden (geen drie personen), bekend als Sem, Cham en Jafet, de zonen van Noach.

TOEN DE BRITSE EILANDEN NOG VASTZATEN AAN HET EUROPESE CONTINENT

Het tweede onderwerp van belang op deze geschetste kaart van de wereld van na de overstroming, in Oahspe, is het feit dat het een periode voorstelt waarin de eilanden van Groot-Brittannië en Ierland nog een wezenlijk deel uitmaakten van het Europese continent. De afscheiding van het land en het ontstaan van het Kanaal kunnen op ongeveer 6500 v.Chr.. gesteld worden, volgens de schattingen van de geologen. (Conc.Encyclopaedia of Gen.Knowledge, pag.176: De laatste overstroming van het land dat Groot-Brittannië met het continent verbond, had plaats in ongeveer 6500 v.Chr., in het Mesolithicum).

DE BINNENZEE IN DE SAHARA

De geschetste kaart van voor de overstroming geeft verschillende belangrijke geografische onderwerpen aan. Allereerst zien we het bestaan van een enorme zoute zee, die het meeste gebied van Beneden-Egypte bedekt. Dit wijst op de vroegere onderdompeling van de Sahara woestijn, zoals door sommige schrijvers uit de oudheid werd bevestigd, b.v. Eratosthenes, de bibliothecaris van Alexandrië, die stierf in 194 v. Chr.

Volgens Harold Wilkins ("Secret Cities of old South America, pag.427) sprak 'hij' over "fragmenten van zeevarende schepen en oesterschelpen die in zijn tijd werden gevonden, ver landinwaarts nabij de tempel van Jupiter-Ammon, in Libië. Ook de Spaanse geograaf Pomponius Mela, die zijn bloeitijd beleefde rond 45 n.Chr., zegt, dat ver landinwaarts in Numidia, er andere herinneringen zijn aan de grote ramp, toen de binnenstormende wateren van de oceaan...de oude landen van de Mediterrane of Middellzee verdronken.

Deze herinneringen waren in de vorm van oude ankers die vastzaten in de rotsen, en tekenen en overblijfselen dat er 'hier, diep in het binnenland van Numidia, eens een zee was waar nu onvruchtbare en zandige vlakten zijn'

Captain R.S.Gwatkin-Williams, auteur van "In the hands of the Senussi", in zijn beschrijving van de Libische woestijn, is van mening dat "op een zeker moment dit hele land een zeebodem moet zijn geweest, en dat grote delen ervan nu één uitgestrekt zeekerkhof van fossiele schelpen en koraal vormen".

Zoals men ziet op de getekende kaart in Oahspe, strekte deze enorme binnenzee zich helemaal uit tot aan het huidige moerasgebied van het Tchad Meer. Het is derhalve van belang om op te merken, dat Dugald Campbell F.R.G.S. in zijn "Wanderings in Widest Africa"(pag.72) vermeldt: "Franse deskundigen vertellen ons dat de Niger oorspronkelijk haar water over de woestijn uitstortte, ergens tussen Ras-el-ma en Timboektoe, en een uitgestrekte binnenzee vormde, waarvan de overblijfselen worden aangetroffen in de Djouf en Tanezrouft. Ik ben fossiele vissen en zeeschelpen uit deze oude zeebeddingen tegengekomen".

Het wordt duidelijk uit de bestudering van Oahspe dat het Tchad Meer of het land Tsjaad zijn naam ontleent aan E'chad, de Heer God over een van de zeven delen van de aarde, tevoren vermeld als Arabin'ya (Arabië, Israël, Egypte, Noord-Afrika, daarbij inbegrepen delen van zuidelijk Afrika) (Fragapatti VIII:8). De uitgang 'ya in Arabin'ya betekent land, zoals we ook zien in de naam Libya (Libië).

HET DAL VAN DE MISSISSIPPI

Zoals nu ook door geologen algemeen wordt aangenomen, beeldt de geschetste kaart van voor de overstroming het gebied van de vroegere onderdompeling van het dal van de Mississippi uit, erop wijzend dat het zeeoppervlak zich helemaal landinwaarts uitstreckte tot aan de grote meren Lake Superior, Huron, Michigan e.a.

DE CARIBISCHE ZEE EN DE ANTILLEN

Er kan worden opgemerkt dat op de geschetste kaart van de oudste tijd de West-Indische eilanden uit twee grote eilanden bestonden, op enige afstand van de punt van Florida, terwijl ze op de kaart van na de vloed aan elkaar worden afgebeeld als één groot eiland, sindsdien weer bestaande uit de beide eilanden Cuba en Haïti.

Harold T.Wilkins is een van de weinige auteurs die commentaar heeft geleverd op de legenden betreffende de ramp, die de scheiding tot twee eilanden heeft teweeggebracht.

Het grootste eiland werd, naar men zegt, bewoond door de zeven stammen van de Tupi-naties.

Er wordt ook melding gemaakt van de Kariërs of Cari's, van oorsprong uit het gebied van de Middellandse Zee: "Stukje bij beetje echter werd dit Amerikaanse land Antilla, of Caraiba, door de zee verzwolgen, totdat de overlevende Tupi's in kleine boten wegtrokken en aan land kwamen waar nu Caracas is gelegen, in het moderne Venezuela.

Men zegt dat de Foeniciërs uit Brazilië de Tupi's in schepen hebben vervoerd naar het noorden van Brazilië. Hoe het ook zij, toen de eerste Spaanse missionarissen in Venezuela aankwamen, vertelden de Caribische Tupi's aan de padres, dat hun Tupi voorouders de helft van hun volk hadden verloren in een grote overstroming, die een uitgestrekt eiland in het Caribisch gebied overviel".

J.Fitzgerald Lee, auteur van "Imperial Military Geography" en "The Great Migration" (Shettington & Son Ltd., Londen) is een van de weinige schrijvers die de sporen van deze migratie heeft onderzocht, zonder de kennis uit Oahspe.

(7) CHINESE ZONDVLOED LEGENDEN

In de volgende rubriek zullen we de historische achtergrond van de legendarische wijsgeer Fu of Fo uit de vroege Chinese geschiedenis nagaan, en ons ervan vergewissen dat zijn naam verwant is aan die van de geïnspireerde, religieuze leraar Po, die de 1e Han Dynastie in 3952 v.Chr. omverwierp. We verkeren dus in een positie om een van de latere Chinese zondvloedlegenden in verband te brengen met de hier vermelde ontdekkingen van de vroegere overstroming van de Eufraat en Tigris dalen, zoals werd vastgesteld door de opgravingen van Sir Leonard Woolley; die hebben weer een samenhang aangetoond met de latere zondvloedlegenden, afkomstig van de god Anuhasaj alias De'yus (Deus) alias Zeus en zijn assistent-goden, waarvan men zich herinnert dat een van hen Te-in was, die over Jaffeth (China) heerste en wiens naam door de historici werd opgetekend als Tyen of Tien.

Ook de Ho-Joss of Joss (andere naam voor Te-in) in het Boek van de Oorlogen tegen Jehovih, XXXII vers 7, leeft in de Engelse taal nog voort als: joss - Chinese afgod; joss-house - Chinese tempel; joss- stick - wierookstokje.(vert.)

De onderzoekingen van de auteur Ignatius Donnelly zijn van grote waarde, als hij ons inlicht dat Sir William Jones zegt: "De Chinezen geloven dat de aarde helemaal met water was overdekt, waarover ze in werken van onbetwiste echtheid schrijven, dat het overvloedig stroomde en dat het vervolgens ging zakken en de hogere van de lagere tijdperken van de mensheid scheidde; dat deze deling van de tijd, vanwaar hun politieke geschiedenis begint, net voorafging aan het verschijnen van Fo-hi op de heuvels van Chin". ("Discourse on the Chinese; Asiatic Researches", Deel II p.376)

Hier hebben we een directe verwijzing naar Fo, alias Po van China, waarin wordt verklaard dat deze ramp net voor zijn tijd plaatshad, en ongetwijfeld betrekking had op de verwoesting die werd veroorzaakt door een komeet, welke in of rond het jaar 3972 v.Chr. de aardse atmosfeer binnendrong, zoals wordt vermeld in Oahspe. (zie een volgende rubriek).

CHALDESE EN GRIEKSE ZONDVLOEDLEGENDEN

Hier kunnen we aandacht vragen voor de "Griekse mythen", waarover Robert Graves in zijn gelijknamige boek melding maakt van de mythe van Helius (Helios) die het eiland Rhodes opeist, "toen het weer uit de golven opdook nadat het was overweldigd door de grote vloed die Zeus had gezonden", (Deel I p.155). Voor de vloedlegenden van alle naties kan men niet beter doen dan te verwijzen naar de volledige verslagen in Ignatius Donnelly's boek "Atlantis - The Antediluvian World". Daarin kunnen we de 'zondvloedoverleveringen' aantreffen van de Arameeën, rechtstreeks ontleend aan die van Chaldea, hetgeen bekendstaat als de Vloed van Deucalion. Donnelly zegt: "De volgende geschiedenis van hun voorouders herinnert ons levendig aan de beroeringen, afgeschilderd in de Chaldeese en Amerikaanse legenden": 'De zuilen des hemels werden gebroken; de aarde schudde op haar grondvesten; de hemelen zonken lager naar het noorden; de zon, de maan en de sterren veranderden hun bewegingen; de aarde brak in stukken, en de opgesloten wateren in haar boezem barstten met geweld los en overstroomden haar' (zie ook Boek van Aph VI:6).

EEN KOMEET TREFT DE AARDE

Behalve dat de god Anuhasaj het bijbelse verhaal van de zondvloed vervalste, slaagde hij er ook in met behulp van zijn voornaamste ondergoden die opereerden in de landen van Perzië, Arabië en later Egypte, in India (Vind'yu) en in China, het tijdstip van de grote overstroming van 22152 v.Chr. te verwarren met de perioden die betrekking hebben op de kosmische rampen, die kleinere overstromingen teweegbrachten door middel van vloedgolven in bepaalde delen van de wereld. Die tijd staat vermeld in Oahspe, toen er omstreeks het jaar 3972 v.Chr. een komeet de aardse atmosfeer binnendrong, en de neerslag van mist, stof en as een duisternis van 12 dagen veroorzaakte (Boek van de Goddelijkheid XVII:2).

Historische optekeningen over deze ramp kunnen mogelijk gevonden worden in het boek dat bekendstaat als de Codex Popul-Vuh of heilige boek van de Quiché's van Guatemala, dat een verslag geeft over de geschiedenis en de mythologie van de Maya's. Dit boek vertelt dat de god Huracan "boos werd en de aarde deed overstromen. Gelijktijdig was er een grote brand in de hemelen waar te nemen". Deze Guatemalteekse overlevering sluit aan bij de Griekse, wat betreft Phaeton, de zoon van Helios (de zon): "dankzij zijn vergissing werd de helft van de aarde door het hemelse vuur verbrand" (zie "Aarde in beroering" door J.Velikovsky, 1956).

(8) CYCLUSSEN

Oahspe, Boek van Jehovih VII:2.

En Jehovih deed de aarde en het zonnestelsel in een baan reizen, waarvan de omloop vier miljoen zeventienhonderdduizend jaar bedraagt. En Hij plaatste op de koers van deze baan, op afstanden van drieduizend jaar, etherische lichten, en van die plaatsen verschijnen engelen uit de tweede hemel in de stoffelijke tegenwoordigheid van de aarde, wanneer zij daar doorheen gaat.

Oahspe, Overzicht van zestien cyclussen I:1 t/m 4.

Dit bevestigt en bekrachtigt het bovenstaande. Heel hoofdstuk I van het Overzicht, de verzen 1 t/m 33, behandelt een samenvatting van het sterfelijke leven op de planeet gedurende 16 cyclussen. (bew.).

KOSMOLOGISCHE GEGEVENS

De kosmologische informatie die Oahspe bevat, verschaft ons de namen en de lengtes in zonnejaren van de tijdcyclussen en stelt ons in staat een tabel te berekenen die twee volledige omwentelingen van de zodiak beslaat, waaruit men kan vaststellen dat de gemiddelde lengte van een cyclus, zoals boven verklaard, een periode van 3000 jaar omvat.

Dat de Ouden de beschikking hadden over deze informatie, hetzij soms in verdraaide vorm, kan men opmaken uit de volgende citaten:

Wijsheid van Salomo, hoofdstuk VII, 17,18,19. "Want hij had mij bepaalde kennis gegeven over de dingen die zijn, namelijk te weten hoe de wereld werd geschapen, en de werking van de elementen: Het begin, het einde, en het midden der tijden; de veranderingen in het draaien van de zon, en de wisseling der seizoenen; De omloop van de jaren, en de plaats van de sterren"

HERODOTUS BOEK II, HOOFDSTUK 123

Als Herodotus de Egyptische doctrine over de zielsverhuizing bespreekt, schrijft hij: "De totale periode van de (ziels)verhuizing bedraagt (zeggen zij) drieduizend jaar, Er zijn Griekse schrijvers, sommige van een eerdere, sommige van latere datum, die deze doctrine hebben geleend van de Egyptenaren, en hem naar voren hebben gebracht als van henzelf"

"OP HET SPOOR VAN DE ZONNEGODEN" Prof.Marcel F. Homet, pag. 153

"12000 jaar, verdeeld in 4 tijdperken van 3000 jaar elk. Dit verschijnt voor de eerste keer in de Epische en Manu-tradities van India" "Identieke lengtes van cyclussen worden in de Mexicaanse en Iraanse overleveringen aangetroffen"

"GEHEIME STEDEN VAN HET OUDE ZUID-AMERIKA" H.T.Wilkins, pag. 411

"Dit zijn de zodiakale periodes van 36020 jaar, waarin de zon werd geacht door twaalf tekens van de zodiak te zijn gegaan. 'Alle dingen worden omgekeerd. Het noorden wordt het zuiden, en het zuiden het noorden. Goden worden duivels en duivels goden'". (zie rubriek (15) over kosmogonie - 'afwijkingen van de aardas')

(9) OORSPRONG VAN DE RASSEN

In Oahspe wordt onthuld hoe de god Anuhasaj, door middel van de orakelhuizen in de periode van rond 3550 v.Chr. onder het pseudoniem De'yus (Deus of Zeus) (Boek v.d.Oorlogen XI:1) of Here God (Oorlogen XVI:11 & XXX:2) erin slaagde zich het scheppings- en zondvloedverhaal in de bijbel toe te eigenen, uit te buiten en te vervalsen voor eigen voordeel bij de stervelingen op de aarde (Oorlogen XLI:7). Er wordt ook aangetoond, hoe het priesterschap en de geleerden van de Soemeriërs en de andere beschavingen in India en China in het midden van het vierde millennium v.Chr. misleid werden om de versies van de zondvloed te accepteren, zoals die aan hen werden doorgegeven via de orakelhuizen.

De geleerden in die periode bezaten nog altijd de vage, maar verminkte overleveringen van de grote overstroming, het mondelinge verhaal, dat aanvankelijk in pictografisch geschreven verslagen op steen en koper was doorgegeven door de blanke en roodhuidige afstammelingen van de Cromagnon-mens, bekend als de Ghans of Khans (prinsen of heren) gedurende hun grote, intercontinentale migratie in ongeveer 13550 v.Chr., tussen de werelddelen van Ham (Arabië, Egypte en Afrika - tot in Zuid-Afrika vindt men de z.g. 'Cromagnon-grotschilderingen - vert.), Shem (India) en Jaffeth (China) ten tijde van de cyclus van Thor (13550 tot 10350 v.Chr.), toen de Ghans van alle drie de landstreken nog steeds dezelfde, wereldwijde eenlettergrepige taal en pictografische schrijfwijze gebruikten, bekend als het Panisch (Ah-ce-o-ga, of aardse taal), waarvan de overblijfselen in het hedendaagse China worden aangetroffen.

Er kan hier net zo goed worden vermeld dat dit fysiek en verstandelijk gevorderde ras van mensen het resultaat was van mindere rassen van roodhuiden, die zich hadden vermengd met het zuivere ras van de groepen homo sapiens die in schepen waren ontkomen uit het ten ondergang gedoemde continent Pan, destijds in de taal van Whaga bekend als Zha'pan, een naam die nog steeds voort

bestaat in de verbasterde vorm "Chipangu" of Zipangu, vermeld in de verslagen van de Venetiaanse reiziger Marco Polo (geboren in 1256). Ofschoon degenen die naar Japan ontkwamen al spoedig hun genetische identiteit verloren temidden van de bestaande inwoners van dat land, ontkwamen de raszuivere groepen naar de noordelijke kusten van China, dat ze oorspronkelijk Jaffeth noemden, naar de naam van de ontkomen groep van stammen die deze titel droegen; en van de stammen die in schepen het eerst naar Indo-China (Vietnam) ontkwamen, (in de omgeving van het tegenwoordige Saigon, met een latere migratie naar het eigenlijke India dat zij naar hun naam het land Shem noemden), wordt vermeld dat ze allemaal hun raszuivere identiteit hebben behouden gedurende duizenden jaren, terwijl er nog steeds enige onvermengde, uit China geëmigreerde stammen bestonden tot aan de tijd van Saul in 1150 v.Chr. (vervolg volgende bladzijde)

afb. 105 Hoofd van een Cromagnon mens, 25 meter hoog, in Marcahuasi(Peru)

Aan de andere kant wordt van de stammen van Ham vermeld, die allereerst naar Jemen in Zuid-Arabie ontsnapten, dat ze al uit gemengde rassen met een verschillende huidkleur bestonden -

zwart, blank, geel, koperkleurig, rood en bruin (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren III:4), en sommige van de blanken met de onderscheidende kenmerken dat ze lang en gekruld haar hadden, rood en blond en bruin van kleur. (idem XIV:13).

Het Oud-Testamentische verslag over de (zond)vloed blijft ook in gebreke om de landingen van groepen ontkomen homo sapiens in Midden-Amerika te vermelden, in de gebieden die we nu Guatamala noemen, in de oudheid bekend als Guatama.

Deze I'hins van het ras homo sapiens behielden eveneens hun raszuiverheid temidden van vele van hun stammen, tot aan ongeveer 1150 v.Chr.. en naderhand raakten ze verstrooid.

Zij woonden grotendeels in Noord-Amerika, terwijl andere groepen het gebied van het huidige Honduras bewoonden, destijds bekend als het land Hon'ya-pan (Eskra IX:14).

We kunnen derhalve uit deze verslagen opmaken dat er een aanzienlijke grond bestaat voor het beweerde bestaan van de z.g. blanke Indianen in de Amerika's; de moderne berichten hierover zijn uitgebreid behandeld door wijlen Harold Wilkins in zijn boeken "Geheimen van het oude Zuid--Amerika" en "Geheime steden van het oude Zuid-Amerika".

Of we kunnen ons wenden tot het boek van Richard O.Marsh, "White Indians of Darien"(1934), voor foto's van de blanke Indianen van de San Blas Eilanden, vaak terloops vermeld door de antropologen als albino's, ondanks diverse beschrijvingen die wijzen op de fijne structuur van hun hoofdhaar, de blauwe of lichtbruine ogen, het fijne donzige witte lichaamshaar van sommige mannen, en andere kenmerken die niets te maken hebben met albinisme.

De Oahspese annalen zijn klaarblijkelijk de enige, nog bestaande verslagen die gegevens onthullen over de achtergrond van de Ghans die, in de antropologische terminologie, de afstammelingen waren van Cromagnon mensen, de voorvaders van de Europeanen, de bouwers van de megalithische monumenten en steenkringen, zoals Stonehenge en soortgelijke vroegere monumenten in Israël en India, afgezien van die, welke in Noord-Afrika en sommige landen aan de kust van West-Afrika worden gevonden, waar de oorspronkelijke terminologie voor deze mensen klaarblijkelijk heeft overleefd tot aan de moderne tijden, en onlangs werd aangewend door de negers van de oude Goudkust met hun nieuwe benaming voor dat grondgebied, nu door hen Ghana genoemd, naar dat zeer oude rijk in het binnenland dat, volgens Arabische historici, in het leven werd geroepen door een reeks van blanke koningen voordat het, door rassenvermenging, bezweek aan de heerschappij van de negroïde Mandingo's, die een manier van leven absorbeerden waarvan de huidige heersers van Ghana graag willen beweren dat het hun eigen inheemse cultuur is.

Hier kunnen we ons bovendien verdiepen in het verhaal over de grote intercontinentale migratie van de Ghans, geleid door kleine groepen Hebreeuwse priesters, die voor het eerst een hernieuwing van de contacten tot stand brachten tussen de bastaardafstammelingen van de drie grootste groepen van mensen uit Ham (Afrika), Shem (India) en Jaffeth (China), sinds de grote overstroming van 22152 v.Chr.

Daarbij kunnen we waarnemen hoe de steenkringen van de Ghans tijdens die grote migratie, ondernomen rond 13.550 v.Chr. bij de aanvang van de cyclus van Thor, verschillende doeleinden dienden, zoals het afbakenen van de voornaamste locaties langs de route van die grote trek; en deze route werd uiteindelijk, in latere jaren, bekend als de grote zijderoute, die van Egypte naar China liep.

afb. 106 Stonehenge

Bovendien vervulden deze steenkringen nog een andere functie, n.l. als eerste spiritualistische kerken van de beschaafde mens, zoals men kan zien in de nog steeds bestaande naam Kirk (circ) of cirkel, gebruikt door de Schotten om een kerk aan te duiden, want is onze uitdrukking 'circus' (Latijns - een ring) niet verwant met het Griekse 'Kirkos', hetgeen een rond bouwwerk betekent?

Khan is de Afghaanse titel voor koning of heerser, en nog in de dertiende eeuw beweerden de Afghaanse heersers dat ze tot het Slangen Ras behoorden (zie C.F.Oldham - "The Sun and the Serpent" p.117). Elders zegt hij ook: "De koningscobra was... een totem van het volk dat beweerde van de zon afkomstig te zijn. En de naga (Sanskriet voor slang) halfgoden, die in de brahmaanse geschriften worden beschreven als de 'hemelse slangen', behorend tot Surya (de Zonnegod), waren de vergoddelijkte hoofden van het ras van de zon". (zie 'The encircled serpent'- M.Oldfield Howey, pag.369).

Daardoor wordt duidelijk dat de oorsprong van deze overleveringen kan worden teruggebracht tot een kennis over de zonnekoningen (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren VI:26), die eens heersten over hun centrale koninkrijken, satellieten geheten, terwijl de beweerde afkomst van de Zonnegoden, en de oorsprong van de naga(slangen)totem moet worden gevonden in de bewoordingen van het edict, dat werd uitgevaardigd door Asha (misschien vergoddelijkt tot Surya) als koning van Oas, de stad van de Zon in die tijd, rond 7025 v.Chr., toen hij een volgeling van Zarathoestra was geworden en besloten had, dat alle onderkoninkrijken onder zijn rechtsbevoegdheid de wet moesten aanvaarden en uitvoeren, die in boeken geformuleerd was en bekend werd als de Zarathoestrische of Ormazdische wet, en ook moest worden beschreven als Gods Woord (Boek van Gods Woord VIII:1 en idem XIV:1), een uitdrukking die werd vereeuwigd in het eerste vers van het eerste hoofdstuk van het Johannes Evangelie en dat van Lucas IV vers 4.

Zulke besluiten werden door de koningen aanvaard, onder een eed op een slang en een zwaard (Boek van Gods Woord XIII:10 en idem XIV:10 & 11) op straffe des doods voor

ongehoorzaamheid.

Een bevestiging voor dit symbolisme kan men zien in Dr.L.A. Waddell's 'Makers of Civilisation', pag.31, fig.15, waar hij het ontwerp op een Soemerische votiefsteen toelicht - een bokaal of vaas die gewijd is aan de tweede koning van zijn lijst van Soemerische koningen gedateerd op 3348 v.Chr.. Er staat een dubbele slang op afgebeeld, gevlochten rond een staf die aan elke kant wordt gesteund door twee rechtopstaande draken, gekroond met een soortgelijke hoofdtooi als wordt afgebeeld op portretten van de joodse historicus Josephus uit 37-97 n.Chr. De beide draken houden lange zwaarden vast, die het slangensymbool omsluiten.

Men kan ook de legende van Dionysos' reizen vergelijken met Solenus, die als wapens "de Thyrus en zwaarden en slangen" draagt, zoals uitvoerig wordt verteld in Robert Graves' "The Greek myths" (deel 1.27b). De caduceus, of staf van Mercurius of Hermes vereeuwigd het symbool van de dubbele ineengevlochten slangen, met de vleugels van de Uraeon eraan (vlam van de eeuwigheid; de laatste wordt afgebeeld in het hiërogram op het tablet, dat bij de Egyptenaren in de Mozaïsche cyclus behoort, die in 1550 v.Chr.. begon (afb. 69 Saphah, Osiris), maar waarschijnlijk is ontstaan in de vroegere cyclus van Osiris (Boek van Osiris VIII:13).

(10) DE "HERDERKONINGEN"

DE GHANS

Uit de lijst van de tien "antediluviaanse" koningen van Berosus en Isin, die persoonlijk door Waddell werd ontcijferd, blijkt duidelijk dat we te maken hebben met de vroegst bekende reeks van vorsten, die later in de Egyptische geschiedenis worden aangeduid als de Hyksos of Herderkoningen.

De eerste op deze lijst was Aloros, "door God aangesteld als Herder der mensen", terwijl de zesde - Daonos of Daos, "de schaapherder" werd genoemd, feiten die rechtstreeks in verband staan met de informatie in Oahspe met betrekking tot de geslachtsnaam die werd aangenomen door de tien, in de wildernis zoekgeraakte stammen, tijdens de grote intercontinentale migratie van 13.550 v.Chr. (zie eerdere vermelding). Ze werden pas weer teruggevonden door hun broeder-Ghans in het Land der Geiten (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren III:19), ofwel de provincie Badakshan (het vroegere Basan in de bijbel) in noordelijk Afghanistan, ongeveer drieduizend jaar later tijdens de cyclus van Osiris. Deze verloren stammen van Ghans, die vegetariërs waren, hadden zich erop toegelegd om de wilde geiten te temmen en van hun melk te leven, waardoor zij de naam "Herderkoningen" aannamen (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren III:20 t/m 24)

DE FOENICIËRS

Hier dient te worden gezegd dat men moet vermijden om de Ghan "Herderkoningen", (de afstammelingen van de Cromagnon mens, een ras dat gewoonlijk door de natuurkundige antropologen als het prototype van de Europeanen en derhalve de Kaukasische volken - Ariërs en Noord-Europeanen wordt beschouwd) te verwarren met de Foeniciërs, die vroeger bekend waren als Listiërs toen ze in het Geitenwoud woonden, en bij wie Zarathoestra verbleef tijdens zijn mannelijkheid, rond 7050 v. Chr. Want deze Listische, roodhuidige mensen (I'huans van ras), die een landelijk beroep uitoefenden en de zwervende Fonece'ërs werden (hetgeen betekent 'uit de bergen'), of Foeniciërs uit latere tijden, namen ook de titel "Herderkoningen" aan, gedeeltelijk uit bespotting van de Perzische Ghan-koningen van Oas en zijn satellietsteden, waaruit vele van hen

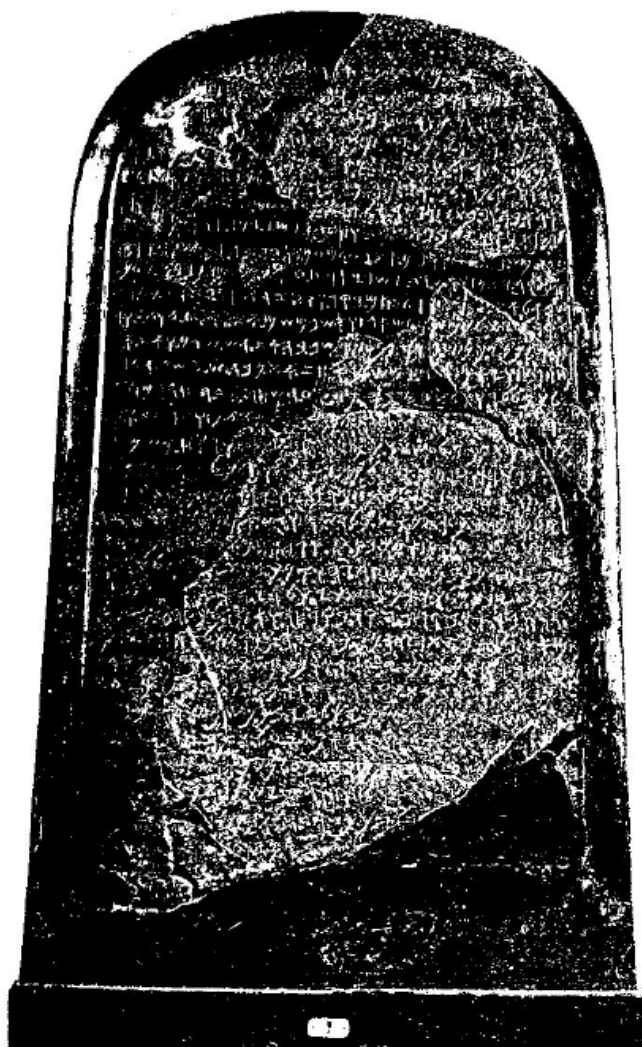
waren gevlucht als gevolg van de wreedheden van de koningen (Gods Woord V:5).

Verder kan men vernemen dat, toen "Lot de jongere uit Zoar vertrok (genoemd naar de Foenicische spelling van Zarathoestra als Zoa-roastra), gingen er twee stammen met hem mee, en er waren uit het huis van Lot nakomelingen geboren uit de twee stammen die hem vergezelden, en deze werden in latere jaren bekend als de naties der Moabieten en Ammonieten, welke van de Fonece'ërs waren zoals hun namen aantonen, en zij volgden de doctrines van Zarathoestra". (Eerste Boek van God XI:1-2).

De ontdekking van de Mesa-stèle (grafzuil) als Israël's oudste geschreven document, uit ongeveer 840 v.Chr. en geschreven in Moabitisch dialect dat nauw verwant is aan bijbels Hebreeuws en Foenicisch, bewijst dus de waarheid van bovenstaand citaat.

(11) BABYLONISCHE, TWEDE VERSIE OVER DE "ANTEDILUVIAANSE" KONINGEN

Nu is het van belang om te zien dat in een enigszins latere, Babylonische tweede versie van de "antediluviaanse" koningen, uit de Weld-Blundell Collection of Cuneiform Texts (B.62), Waddell de aandacht vestigt op het feit dat de tiende koning van de Isin-kroniek wordt gelijkgesteld met BAR-RAD-DU of BARA-TUTU, de Xisoutros van Berossos.

afb.107 Stèle van Koning Mesa van Moab, 840 j.v.Chr.

Het verschijnen van de Bara-Tutu titel voor deze koning is van bijzondere betekenis, want volgens Waddell is de naamgever van de geariseerde naties ook die van de Bharat Arische prinsen van India. De afleiding uit deze Bara-tutu titel kan waarschijnlijk worden gevonden in de naam Barat'ay een van de diverse, in Oahspe vermelde, geestelijke Heren (Fragapatti XXXVII:8), die werden aangesteld om de sterfelijke Zarathoestrische priesters tegen aardse gevaren te beschermen.

HERDERKONINGEN - OPMERKING VAN DE BEWERKER

Om verwarring te vermijden dient er opgemerkt te worden dat, ofschoon Zarathoestra bij de Listische herderkoningen verbleef, zij, net als hijzelf, I'huans waren. Maar Zarathoestra werd geïnstrueerd (en gehoorzaamde) om bij de I'hins te leven gedurende zijn eerste spirituele voorbereiding (Gods Woord VI:10).

Hij woonde bij de I'hins, werd geestelijk opgeleid, gedeeltelijk door hen - werd door hen tot priester gewijd. Hij bleef zeven jaar lang bij hen en keerde vervolgens terug naar de Listiërs. Later, toen hem door I'HUA'MAZDA werd gelast een Wiel van Ormazd op te richten, zei Zarathoestra: "Ik begrijp het. Ik vernam over het Wiel van Ormazd van de I'hins (Gods Woord XXII:3). Dus grondvestte Zarathoestra het Heilige Wiel niet, zoals velen dit hoofdstuk XXII van het Boek van Gods Woord ver- keerd hebben gelezen, vers 1-12. Hij richtte het opnieuw op (temidden van de I'huans).

(12) CHINESE GESCHIEDENIS

Op een bepaald ogenblik in hun geschiedenis bezaten de Chinezen geschreven boeken en tabletten van steen en koper, met daarin de gebeurtenissen gedurende meer dan twintigduizend jaar (Eskra XL:22). Maar tijdens de regering van de zonnekoning T'sin, naar wie ook wordt verwezen als keizer Tsin-chi-hoangor Che-Hwang-Ti (246-209 v.Chr.), gaf deze vorst het bevel tot vernietigen van alle boeken over geschiedenis en astronomie, alsmede de boeken over klassieke literatuur. Behalve deze werden er vele boeken van Ka'yu (Confucius) vernietigd, maar niet allemaal. Ka'yu, geholpen door zijn 72 schrijvers, mannen zowel als vrouwen, maakte in feite gebruik van de bovengenoemde optekeningen en vatte ze samen in 20 boeken (Eskra XXXVI:12), waarvan er slechts enige de vernietiging hebben overleefd.

Daarvan bezitten we de Shu King (Boek der Geschiedenissen), dat een verslag oplevert over het "gouden tijdperk" onder Yaou (Yau)(ongeveer 2356 v. Chr.) en zijn opvolger Shun, hetgeen vermeldt hoe hun dynastie in verval raakte totdat hij werd vervangen door die van T'ang (1765 v.Chr.).

De geschiedenis van China, voorafgaand aan de heerschappij van Yaou, wordt toegeschreven aan de mythische periode uit het Chinese verleden. Zoals we echter zullen zien, heeft het nu niet meer als zo mythisch te worden beschouwd.

Donnelly (zie "Atlantis" pag.429 & 431) vermeldt dat de vroege geschiedenis van China wijst op contact met een superieur ras. "Fuh-hi, die als een halfgod wordt beschouwd, stichtte het Chinese keizerrijk in 2852 v.Chr. Hij voerde het vee in, onderwees het volk hoe het te fokken, en onderwees de schrijfkunst" ("American Cyclopaedia", Chinese kunst)... "Hij stelde de huwelijksceremonie in"... Hij vermeldt ook dat "de Chinezen zelf beweren dat zij China zijn binnengedrongen vanuit het noordwesten; en dat hun eerste verblijfplaats door Winchell gesteld wordt nabij het Balkatmeer (? het Balkashmeer of Tenghis, vlak bij de grens van West-Mongolië - opm.bew.), op korte afstand van de Kaspische Zee".

Dit verslag moet niet verward worden met de vroegste overleveringen van de Chinezen, "dat hun voorvaders van overzee kwamen" ("Atlantis" Ignatius Donnelly pag.427). De reden voor de vroegste overlevering wordt gevonden in het verslag in rubriek (9) van deze monografie, die handelt over degenen die ontkwamen uit het continent Pan, toen er groepen aan land gingen op de noordelijke kust van China, destijds bekend als het land Jaffeth of Jafet.

De Boeddha van de Chinezen, Fo-hi, dat wil zeggen Fo (het slachtoffer), die leefde in ongeveer 3300 v.Chr., was de beroemde grondvester van het Chinese keizerrijk, en hij werd tot de troon verheven vanwege zijn buitengewone diensten, en geëerd met de bijnaam Tyen-Tae (d.w.z. "de ideale mens, de wijsgeer", waarvan er nu officieel erkend dertien zijn, die leefden tussen 2850 en 1100 v.Chr., behalve Confucius zelf) of de "Zoon des Hemels" (zie "The Encircled Serpent" door M.Oldfield Howey, Rider & Co) "...de mensen van Fo-hi (of de 'Hemelse mens') worden de twaalf Tien-Hoang genoemd, de twaalf hiërarchieën van de Dhyani's of Engelen met menselijke gezichten en drakenlichamen; de draak betekent goddelijke wijsheid of geest". De zinspeling op 'de mensen van Fo-hi' verwijst duidelijk naar de volgelingen van de wijsgeer Fu-hi of Fo-hi, of Fo.

Nu kan al die geheimzinnigheid betreffende de vroege geschiedenis van China worden opgehelderd, door ons te wenden tot het verslag in Oahspe over de cyclus van Cpenta-Armij, een periode van 3952 tot 1552 v.Chr. (zie "The Message of Zarathustra" door Destur Khursded, S.Dabu, M.A., F.T.S., The New Book Co Private Ltd., Bombay voor een beschouwing over de Cyclus van Cpenta-Armij, naar wie hij verwijst in de vorm van Spenta-Armaiti, voorgesteld als de "Dochter van God"). Dus, door metathesis (klankverschuiving) ontdekken we dat de echte naam van de wijsgeer Fu of Fo in werkelijkheid Po was, die geïnspireerd werd door de god Yima.

Hij was een van de vier grote, geïnspireerde wijzen die leefden aan het begin van die cyclus; de anderen waren: Brahma van Vind'yu (India), geïnspireerd door de god Div; Abram van Pars'ie, en naderhand van Arabin'ya, geïnspireerd door de god Vishnu, en Ea-Wah-Tah (de Hiawatha van de Irokese stammen) van Noord-Amerika (Noord-Guatama), geïnspireerd door de god Os.

Po was ertoe bestemd om de verstrooide stammen van de Ghans bijeen te brengen, die nog steeds getrouw waren aan de Zarathoestrische religie (Eerste Boek van God III:2 en 29), en hen te grondvesten in de provincies Feh en Heng'a Di.

Met hulp van de gouverneur van die laatste, was hij ervoor bestemd het juk af te werpen van de Zarathoestriërs, die werden vervolgd door Han, de Zonnekoning, een volgeling van de Osirische doctrines, die voor het eerst in 10.350 v.Chr. werden ingesteld.

Met de val van de Eerste Han Dynastie (Everyman's Library, deel II pag.228-235), herstelde Po de Zarathoestrische en Ormazdische wetten, maar de naam van God werd veranderd in Te-in en werd ook gegeven als naam aan die stammen van de Ghans, die alleen geloof hadden in de Schepper. Zoals we nu merken, werden na verloop van tijd de klinkers in de naam van God verwisseld van Te-in tot Tyen of Tien, terwijl Tae wordt vermeld als deel van de naam van een van de drie geadopteerde kinderen van Po, die Tae Loo werd genoemd.

(13) HET RIJKSVAANDEL

Oahspe is in staat vele andere, tot nu toe duistere historische problemen op te lossen, zoals de oorsprong van de standaard die door keizer Constantijn de Grote werd aangenomen en bekendstond als het Labarum (Eskra XLVIII:17), waarover Gibbon in "De ondergang van het Romeinse Rijk" ongeveer zeven pagina's wijdt aan het voor en tegen van Constantijn's zogenaamde visioen in de lucht, van een lichtend kruis waarop de zinspreuk stond: In Hoc Signo Vincas, hetgeen betekent: "Door dit teken zult u overwinnen"

Bovendien is het nog niet zo lang geleden, in juni 1930, dat er versterkend bewijs aan het licht is gekomen, hetgeen duidt op de waarheid van de verklaring in Oahspe, dat dit kruis de vorm aannam

van een Grieks kruis. Dit bewijs is te zien in de ontdekking van een verzameling van 42 munten met een duurzaam gehalte, aangekocht door Dr.Clyde Keeler, toen hij als medeonderzoeker van de Harvard Universiteit in Turkije was.

In zijn artikel getiteld "The First Portraits of Christ" (zie het Engelse 'Fate Magazine', afl.6 mei 1962, pag.55-69), wordt het verhaal verteld dat hij als spion werd veroordeeld, en opdracht werd gegeven hem uit Turkije te verwijderen. Ook over hoe hij genoodzaakt was de goodwill van enige Turkse boeren te kopen terwijl hij in de buurt van Troje was, door een handvol ogenschijnlijk waardeloze klompjes groen graniet te kopen, die naderhand, na schoongemaakt te zijn, een collectie munten bleken te zijn.

In dat artikel staan afbeeldingen van die munten met daarop de insignes van het Griekse kruis met de inscriptie "IC XC IN SIG", "In Jezus Christus zelf". Een andere munt vermeldt: "IS XS IN SIG", "Jezus Christus in dit teken".

Op de keerzijde van die laatste munt staat een afbeelding van Christus zelf met de inscriptie "IC XC".

Het schijnt dat deze munten werden geslagen voor Constantijn de Grote, (geboren in 274, overleden in 337 n.Chr.) die de zoon was van Constantinus Chlorus en Helena, die hetzij zijn concubine of zijn vrouw was. In Oahspe wordt echter onthuld dat de echte naam van Constantijn Hatuas luidde.

(14) DE STAD TROY (TROJE) 1

In de Ilias beschrijft Homerus de oorlog die werd uitgevochten door Agamemnon, de koning van Mycene en de andere Achaïsche prinsen tegen Troje.

De plek van Troje aan de Egeïsche kust van Klein-Azië was voor de geschiedenis verloren geraakt, totdat de Duitse archeoloog Dr.Heinrich Schliemann hem in 1871 ontdekte, vlakbij de moderne plaats die als Hissarlik bekend staat (zie "Onze mysterieuze wereld", uitg.Van Holkema en Warendorf. pag.182 e.v.). Het is curieus om te vermelden, dat Dr.Clyde Keeler in zijn artikel "The First Portraits of Christ" opmerkt dat zijn tolk, Djemil Okashogiu van het Robert College te Istanboel, tijdens zijn deportatie uit Turkije, naar verschillende wagensporen wees en zei: "Dat gaat naar Edki-Stanboul.

Het betekent 'Oud Constantinopel' (Istanboel), maar dat is niet waar; het was het Troje van de Grieken in de oude tijden"

Misschien heeft hij gelijk, want Oahspe vertelt ons dat, ondanks de geografische woordenboeken die Istanboel gelijkstellen met Constantinopel (Constantinopolis) of het vroegere Byzantium, deze hoofdstad voordien bekendstond als Hieadas (Eskra XLI:25), in nog oudere tijden, vermoedelijk voor 667 v.Chr., toen men veronderstelde dat het door de Grieken was gesticht en Byzantium werd genoemd.

Welnu, "Troje V was een nederzetting van kleine huizen. Troje VI (een van de negen nederzettingen, de een boven de ander gelaagd) was veelbelangrijker, met een centraal gelegen koninklijk bastion van ringvormige terrassen.

In het midden stond, naar men mag aannemen, een paleis, maar er is nu niets meer van over om te laten zien dat het zo was, aangezien alle gebouwen werden vernietigd om plaats te maken voor latere gebouwen.

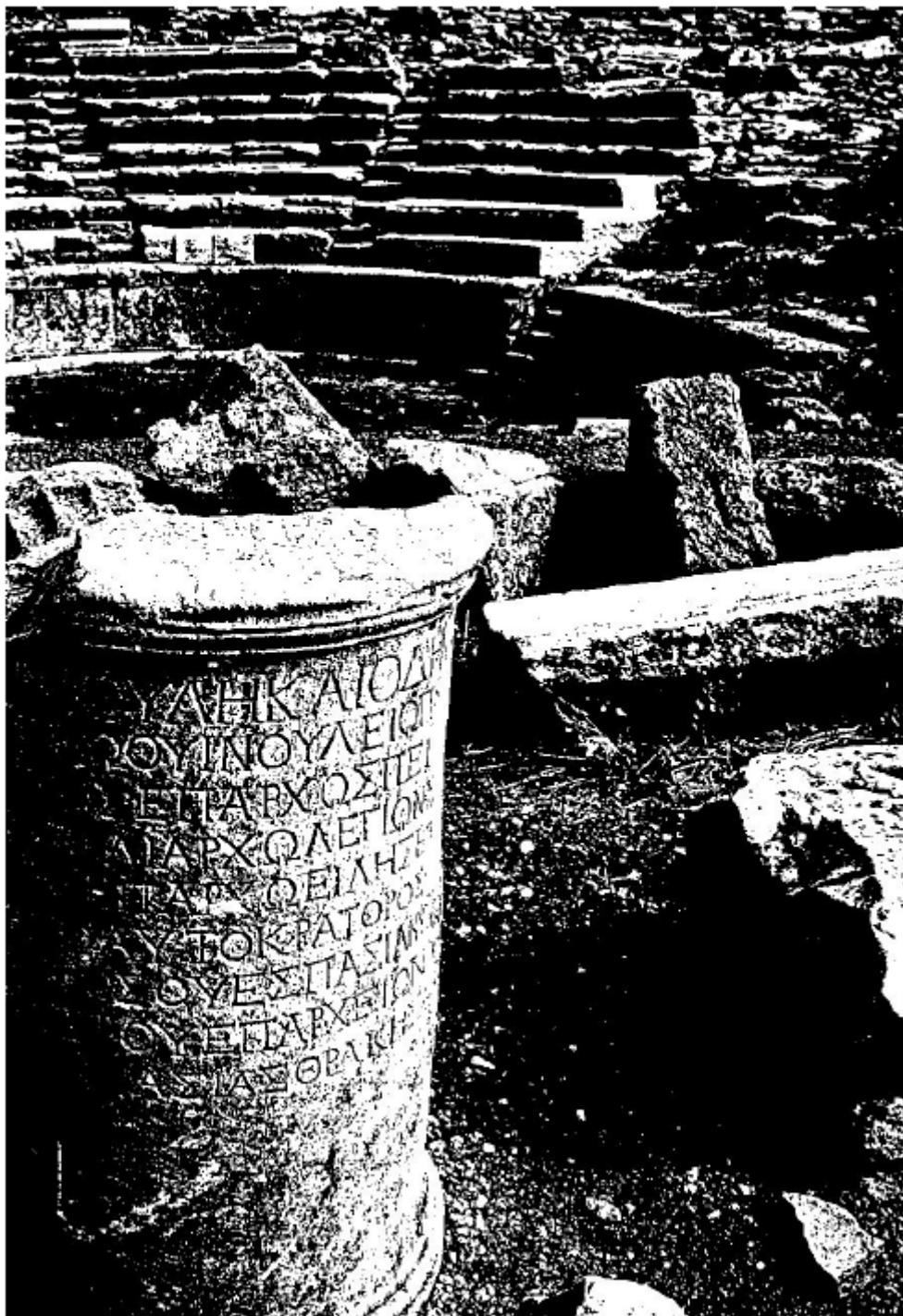
De hele stad werd verwoest door een aardbeving en brand rond 1800 v.Chr. Het valt te betwijfelen of dit de stad is waar Homerus over spreekt in de Ilias - ofschoon vele mensen geloven dat het zo is want de traditionele datum voor de Trojaanse oorlog is zo'n zeshonderd jaar later".

Derhalve kan het voor de geleerden van belang zijn om te vernemen, dat Oahspe onthult dat er

twaalf jaar nodig was voor de vernietiging van het Troje van Homerus ("er waren drie jaar voor nodig om ze met elkaar in oorlog te krijgen – Oahspe, Oorlogen LII:26), een beeld dat kan worden vergeleken met dat van Agamemnon, toen hij zijn Argosische troepen toesprak en zei, na te hebben verwezen naar de kansen die zijn troepen genoten tegen de Trojanen: "Helaas hebben zij talrijke en goed uitgeruste bondgenoten van vele steden, die mij dwarsbomen en al mijn pogingen, om het grote bolwerk Ilium (Troje) ten val te brengen, te niet doen. Negen noodlottige jaren zijn voorbijgegaan. De spanten van onze schepen zijn weggerot, en hun tuigage is vergaan".(Homerus' Ilias, vertaald door E.V.Rieu - Penguin Classics).

Bovendien vernemen we de geschiedenis over de verwoesting van meer dan tien der belangrijkste steden van Heleste en Par'si'e, gedurende een periode van 106 jaar tussen 1952 en 1846 v.Chr. Als het dus tijdens deze periode was, waarin naar verklaard wordt dat de verwoesting van Athena (Athene) en Troy (Troje) heeft plaatsgehad, lijkt het dat de geleerden, die aannemen dat de stad waar Homerus over spreekt in de Ilias en die omstreeks 1800 v.Chr. werd vernietigd, op de duur in het gelijk gesteld zullen worden.

afb.108 Troje

De stad Troje 2

In de "Concise Encyclopaedia of Archeology" door Leonard Cottrell, pag.482 staat een relevante notitie vermeld over Troje. Hetzelfde artikel over Troje bevestigt ook dat: "De eerste stad Troje (d.w.z.Troje I) behoort tot de eerste helft van het derde millennium v.Chr. Het is krachtig versterkt en omvat een klein 'paleis' van een hoofdman of koning, ofschoon de grootste diameter maar ruim 50 meter bedraagt". Dus kan het interessant zijn om te merken dat Diodorus Siculus (Boek IV, 32, p.447) ons voorziet van een verslag over de zogenaamde aanval van Hercules op Troje, en zijn

"aanval op het sterkste deel van de muur van de acropolis" vermeldt. Wendt u tot Oahspe voor een methode om de datums te schatten: (Oorlogen XLII:3) "Over vierhonderd jaar zal IK de aarde in een volgende dageraad van licht brengen", d.w.z. in 1552 v. Chr., aan het begin van de cyclus van Lika. (Oorlogen XLV:1) 1552 + 400 jaar = 1952 v.Chr.

(15) KOSMOGONIE

Axiale veranderingen van de aarde

Om recht te doen aan dit bijzondere onderwerp, is het goed om hier nog eens het citaat van Donnelly bij de Chaldeeuwse en Griekse zondvloedlegenden in dit verband te vermelden; een verwijzing naar het vermogen van geestelijke machten om werelden van hun omloopbaan af te brengen, of hun axiale rotatie te veranderen:

"De zuilen des hemels werden gebroken; de aarde schudde op haar grondvesten; de hemelen zonken lager naar het noorden; de zon, maan en sterren veranderden hun bewegingen; de aarde brak in stukken..." "De zon werd verduisterd, de planeten veranderden hun baan, en de grote harmonie van de natuur werd verstoord".

Lezers van Immanuel Velikovsky's drie beroemde boeken: "Werelden in botsing" (1950), "Eeuwen in chaos" en "Aarde in beroering" (1956) zullen opmerken, dat het bovenstaande citaat de basis vormt voor de vertolking van zijn historische kosmologie. Hier volgt een uittreksel uit zijn "Aarde in beroering":

"In het onderhavige boek werd het getuigenis van steen en been opgeschreven. We hebben geluisterd naar getuigen uit diverse tijdperken, oude, en van de laatste tijd; van verschillende geografische breedtes, noord en zuid; van verschillende oorsprong, van bergtop tot oceanbodembotten en as en lava. Lang voordat de menigte van getuigen eindigde met voorbij marcheren, weten we dat we de conclusie niet kunnen vermijden, dat mondiale catastrofes deze wereld van ons hebben doen schudden...Het spoor van de geologie volgend, werden we door de genadeloze logica van harde gegevens tot de conclusie geleid, dat de aarde meer dan eens het toneel was waarop bedrijven uit een groot drama plaatshadden, en geen plaats op aarde was vrij van de gevolgen. Het bewijs in aanmerking genomen, waren we ook gedwongen om toe te geven, dat de meest recente aanvallen van de natuur in historische tijden plaatshadden, toen in sommige delen van de wereld de beschaving reeds de ijzertijd binnenging, maar in andere delen nog steeds het Neolithicum of zelfs het Paleolithicum of primitieve steentijd heerste.

De gelaagdheden van meren, het zoutgehalte van meren zonder overlaat, het terugtrekken van de watervallen, de opheffing van de bergen, de pollenanalyse en archeologische vondsten zowel als het verval van het oceanpeil van de laatste tijd, dat alles laat zien hoe dicht bij onze tijd de meer recente paroxismen van de natuur gebeurd moeten zijn". "Het bewijs is eveneens zo overstelpend dat de grote mondiale rampen of vergezeld gingen van, of veroorzaakt werden door een zich verplaatsen van de aardas, of door een storing in de dagelijkse en jaarlijkse bewegingen van de aarde.

De verschuiving van de as zou niet door inwendige krachten teweeggebracht kunnen zijn, zoals de voorstanders van de ijstijdtheorie in de negentiende eeuw aannamen dat het was; (voor zover het zeer vroege tijden betrof was het wel zo, volgens de kosmologie van Oahspe)(Boek van Kosmogonie I:11-13 e.v., opm.v.d.schrijver) het moet zijn gebeurd, en herhaaldelijk, onder invloed van uitwendige krachten". Hier heeft hij gelijk in zoverre het de uitwerking betrof van de komeet in 3972 v.Chr., maar zijn "vurige hemelwagens" of UFO's - ongeïdentificeerde vliegende voorwerpen - zoals ze op de moderne manier van uitdrukken worden genoemd, namen ook deel aan het teweegbrengen van dergelijke catastrofes, volgens Oahspe (opm.v.d.bew.).

De toestand van lava's met een tegengesteld magnetisme, honderden malen sterker dan het omgekeerde aardmagnetische veld zou kunnen verlenen, onthult de aard van de krachten die in werking waren. Deze magnetisering wordt ook behandeld in Oahspe, in het Boek van Kosmogonie (zie boven).

Velikovsky vervolgt:

"Door het geologische bewijs kwamen we dus tot de conclusie, waar we ook al op waren gekomen door de weg te volgen van de historische en literaire overleveringen van de volken van de wereld - dat de aarde herhaaldelijk geweldige beroeringen van wereldformaat doormaakte; dat de oorzaak van deze gebeurtenissen een buitenaardse werking was, en dat sommige van deze kosmische rampen maar een paar duizend jaar geleden plaatshadden, in historische tijden..."

Het is ter zake dienend om op te merken dat naar zijn mening: "De historische kosmogonie een kans biedt om gebruik te maken van het feit, dat er rampen van wereldomvang waren betrokken bij het tot stand brengen van een gesynchroniseerde wereldhistorie.

Vroegere pogingen om chronologische tabellen te maken op basis van astronomische berekeningen - nieuwe maan - verduisteringen - het met de zon opkomen of culmineren van bepaalde sterren - kunnen niet nauwkeurig zijn, want de natuurlijke ordening heeft zich sinds de oude tijden gewijzigd.

Maar grote omwentelingen van kosmische aard kunnen dienen als uitgangspunt bij het schrijven van een herziene geschiedenis van de naties" (pag.364).

De toename van kennis over ons zonnestelsel

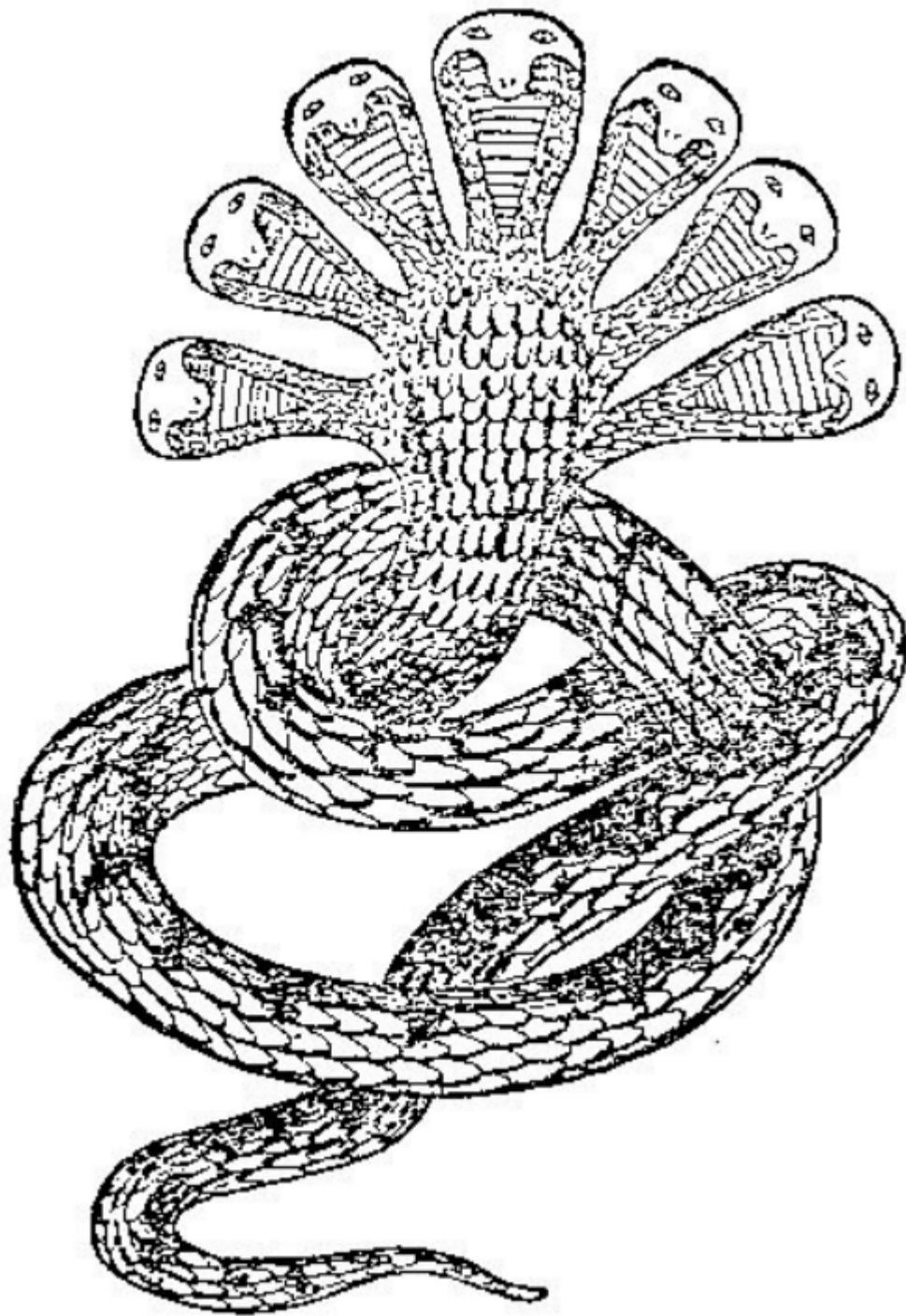
(Cpenta-armij I:13) Aan het begin van de cyclus van Cpenta-Armij in 3952 v.Chr., net na het gebeuren dat er een komeet in de aardse atmosfeer kwam, vinden we een vermelding over de aarde, die zich in een baan van 432.000.000 km rond de zon beweegt.

(Boek van Es III:17) Wanneer we aankomen bij het jaar 1448 n.Chr., ontdekken we nog een vermelding dat de aarde zich in de winding van de Grote Slang (zonnestelsel) beweegt met een snelheid van 2,4 miljoen km per dag, hetgeen een snelheid zou zijn van 100.000 km per uur voor een dag van 24 uur.

(Boek van Es III:18) Dit wordt gevolgd door een verklaring dat de rode ster, de aarde, in hetzelfde tijdsbestek van 1448 n.Chr. "op reis was" in haar "kleine" baan rondom de zon, van zo'n 800.000.000 km, waarmee dus wordt aangeduid, door een toename van 432.000.000 km, dat de aarde nu een plaats had ingenomen die verder van de zon weg was.

Maar op basis van een jaar van 365,2 dagen, en reizend met een snelheid van 2,4 miljoen km per dag, zou de reële baan 940.480.000 km bedragen, hetgeen dus wijst op een tegenstrijdigheid, die men maar beter aan de geleerde astronomen kan overlaten om te verklaren.

Deze cijfers kunnen worden vergeleken met die in een afgebeelde tabel uit "Time International" van december 1952, waarin de 365,2 aardse-dagen-baan van 105.600 km per uur een omloopbaan oplevert van 933.977.080 km, of bijna 1 miljard km.

afb. 109 Narayana

Aangezien Galileo Galilei de astronomische telescoop pas rond 1610 n.Chr., uitvond, beslaat onze kennis van de moderne astronomie in het westen een periode van nauwelijks 380 jaar, terwijl we de vermelding hebben, dat tijdens de cyclus van Osiris of Osire (10.252-7052 v.Chr.), toen het zaad van de cultuur voor het eerst werd gezaaid temidden van het gekruiste ras van de Cromagnons, de mens telescopen, thermometers, barometers en magnetische naalden voor de navigatie vervaardigde (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren VII:2).

Niet zo onzinnig, als men zich herinnert dat er een kristallen lens nabij Nineve werd gevonden, hetgeen door Sir David Brewster in 1857 ter kennis van het Brits Genootschap werd gebracht, los van de convexe lenzen en rechthoekige prisma's, met beeldjes die alle rassen voorstellen, geborgen uit de ruïnes van een stad onder water, buiten de kust niet ver van een plaats genaamd Guayaguil in

Ecuador, volgens Wilkins in zijn "Geheimen van het oude Zuid-Amerika", (pag. 20 & 183).

Vaag kunnen we bespeuren hoe de vroegere grote wetenschap der astrologie werd opgebouwd vanaf de eerste invoering van de zodiak (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren VI:33; idem II:16; Osiris IX:17; idem XII:1) en de bouw van observatietorens door de Ghans, en deze gebouwen stonden destijds bekend als de "Tempels van de Sterren" (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren VI:27 & afb.72 in Saphah, Semoin) gedurende de cyclus van Osiris (het tijdperk waarin het 'verstandelijke zaad' temidden van de stervelingen werd gezaaid). Dit raakte klaarblijkelijk krachteloos na verloop van tijd, als gevolg van veranderingen in de omloopbanen van de planeten in ons eigen zonnestelsel - heel vroeger aangeduid als de 'Grote Slang' en afgebeeld als zodanig: de zon voorstellend, gevolgd door het lichaam dat de planeten draagt (afb.38 in Boek van Kosmogonie, C'vorkum; afb.40, idem, Sha'mael; afb.48, idem, cyclische winding).

Maar de monumenten en tekeningen beelden de Grote Slang vaak uit in een opgerichte en gedraaide vorm met zeven koppen, die de 'tetracts' voorstellen (Eerste Boek v.d. Vijf Heren I:68) zoals het geval is met het Indiase zevenkoppige slangensymbool, bekend als Narayana (zie "The Sacred Symbols of Mu" door Col.James Churchward).

afb.110

Zarathoestra-fresco uit de derde eeuw op een tempelmuur in de Syrische stad Doera-Europos, vroeger een bolwerk van het keizerrijk Parsië.

Dat zulke kosmische veranderingen het trekken van de horoscoop rond 7050 v.Chr. reeds ongeldig maakten, kan men opmaken uit de geschiedenis van Asha, de zoon van Zista (Gods Woord II:6), de geleerde priester, die later koning zou worden van de grote stad Oas (Balkh) en tenslotte de voornaamste discipel van Zarathoestra,- toen hij aan de eerste, grote leraar van de geopenbaarde godsdienst aan de mensheid verklaarde (Gods Woord XII:12-14): "In al de sterren staan niets dan leugens; het doet er niet toe of iemand wordt geboren onder deze of onder die ster! Ik ben nu oud en heb duizenden mensen waargenomen, ja, koningen en koninginnen, of de sterren over hen heersen of niet, en ik verklaar u dat de filosofie van de sterren niets dan leugens is. Ja, ik heb in mijn eigen

zelf gezocht, en ik ontdekte dat ik vaak dingen doe die tegengesteld zijn aan mijn eerdere bedoelingen; maar wat de oorzaak betreft, die weet ik niet., maar nu bemerk ik dat iedere mens wordt beperk in zijn eigen voortgang door iets dat sterker is dan hijzelf. Om de oorzaak hiervan te vinden, heb ik de sterren aan het firmament verregaand onderzocht, maar niet de waarheid gevonden".

Daarop gaf Zarathoestra hem klaarheid over het onderwerp van de betekenis van het lot, waarbij de mens slechts voor de helft zijn eigen meester is; slechts voor de helft de beheerser van zijn plaats en houding in de sterfelijke wereld; niettemin is hij de eerste helft, de eerste kiezer - in zekere mate gebonden door toestanden van de omgeving, (Gods Woord XII:20). maar toch uitgerust met de wil en de kracht om zijn toekomstig lot in de andere wereld te vormen (idem XII:19).

Vervolgens gaat hij verder met het behandelen van de andere helft van de rol die wordt van gespeeld door de subtiele, onzichtbare krachten op de stervelingen.

(16) OAH SPE INFORMATIE

Saphah, Ezra-bijbel:47: Ezra voltooit het Oude Testament in 2344 voor Kosmon. $2344 - 1848 = 496$ v. Chr.

Saphah, Ezra-bijbel:51: "driehonderd- vijftig jaar hierna..." $496 - 350 = 146$ v.Chr. Joshu. een iesu in Nazareth geboren. Opm.: Zie A.C.Bouquet's "Comparative Religion" pag.181 voor de mogelijke geboorteplaats te Nazareth. Opm.: Gibbon, Deel II pag.15 noot 2 vermeldt dat de joden de geboorte van Christus "bijna een eeuw vroeger plaatsens" dan de aangenomen datum.

Saphah, Ezra bijbel:52: Dood van Joshu op 36 jarige leeftijd, = 110 v. Chr.

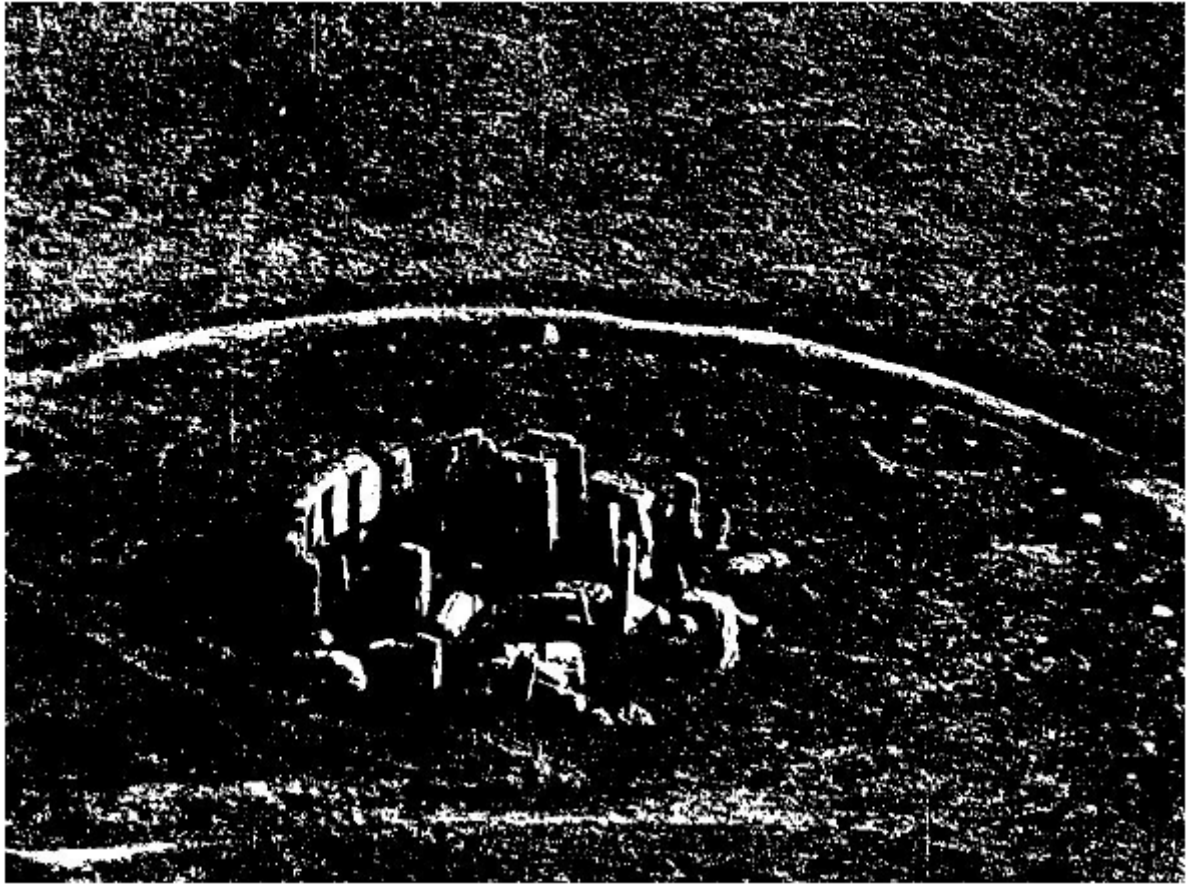
Saphah, Ezra bijbel:53: 40 jaar na Joshu's dood verandert Loeamong zijn naam in CHRISTUS.= 70 v.Chr..

Lika XII:32: Aan het begin van de cyclus van Lika verklaart Ahura dat hij deze boodschap "bijna tweeduizend jaar tevoren" gaf, of in 1552 v.Chr. (3400 v. Kosmon) - Begin van de cyclus van Lika - plus 2000 jaar ongeveer = 3552 v.Chr.

Oorlogen XVIII: "De duizendjarige oorlogen" aanvang circa 3551 v.Chr. en einde in 2552 v.Chr. Opm.: de geschiedenis van De'yus als geestelijk leider begint circa $3550 + 2700$ jaar = 6250 v.Chr.

Oorlogen XXVII:12: Thoth, de hoogste mens in su'is in Arabin'ya.

afb.111 Stonehenge 2

(17) STEENKRINGEN

De oorsprong van het latere Stonehenge en de minder doorwrochte steenkringen die nog altijd bestaan in Noord-Afrika en zich uitstrekken door Azië tot in China, Korea en India, kan gevonden worden in de grote intercontinentale migratie van de Ghans (Vierde Boek v.d. Vijf Heren III:13) tijdens de cyclus van Thor - 13552 tot 10352 v.Chr., toen het voor hen gebruikelijk was om hun kampeerplaatsen aan te duiden en het eerste voorbeeld van een spiritualistische kerk of kirk te vormen (circ of cirkel), waarin de gemeente plaatsnam, terwijl de profeet of ziener in het midden zat. Het antieke Ecbatana - ofwel het Agbatana van Herodotus, nu Hamadan geheten, was zeer waarschijnlijk een van de belangrijke plaatsen, aangezien de naam betekent: plaats van samenkomst, (Herodotus Boek I.98).

En Mozes schreef al de woorden des Heren op. Vroeg in de morgen bouwde hij een altaar onder aan de berg, met twaalf opgerichte stenen overeenkomstig de twaalf stammen van Israël. Ex.24 : 4.

Een pictogram van een steenkring kan men zien in de rechterbovenhoek van het Port-Pan Algonquin tablet; afb. 85 in het Boek van Saphah beeldt de rituelen en ceremoniën van het heilige volk, de Ihins uit (homo sapiens), of Heuvelbouwers, die het de "tempels van Egoquim" noemden (uitdrukking van de Noord-Amerikaanse Indianen voor de Schepper), of het "Heilige Huis van Dan" (dageraad) (Saphah, Algonquin:17 en 19).

We kunnen hier nog opmerken dat elke groep Ghans, die rondtrok tussen de landen Ham (Egypte en Afrika), Shem (India) en Jaffeth (China) als gidsen een veertigtal I'hins meenam (mensen die de

vermogens van het innerlijk oog of derde oog aan de dag legden) Vierde Boek v.d. Vijf Heren II:16; van wie sommige naderhand de geslachtsnaam Houbri (Saphah, I'hin:2), Habiru of Hebreëer verkregen. En zij noemden zich gezamenlijk: de "Drie Kinderen van de Arc van Noe (Vierde Boek v.d. Vijf Heren II:18).

(18) ONTSTAAN VAN DE HOMO SAPIENS

Sethantes II:29. Het begin van de cyclus van Sethantes, wiens goddelijke naam is vereeuwigd in Seth, hetgeen betekent "aangesteld"- in Genesis IV:25, viel in 70152 v.Chr. en eindigde in 67152 v. Chr. Het tijdperk van Sethantes kondigde de schepping van de homo sapiens aan, waarbij geestelijke wezens in de gelijkenis van de volmaakt gevormde mens zich op deze aarde materialiseerden, door gebruik te maken van het ectoplasma (protoplasma) (*), onttrokken aan de reeds bestaande soorten van de dierlijke mens (Eerste Boek v.d. Eerste Heren:1), die bekendstond als de Asu-mens in de Veda's, en als Adam in het latere Hebreeuws. Rassenvermenging tussen de dierlijke mens (Asu) en sommige van de vele groepen van de homo sapiens bracht de ondergang te wege van vele, maar niet alle gematerialiseerde engelmensen, waardoor de verdwijning in de Brief van Judas vers 6, in het Nieuwe Testament wordt verklaard: "...de engelen werden aan hun oorsprong ontrouw en verlieten hun eigen woning...", Dit wordt toegelicht door Josephus in zijn "Oudheden". Boek I (hoofdstuk 111:1), waar hij vermeldt dat het nageslacht van Seth na verloop van tijd verdorven werd, "waardoor zij God tot hun vijand maakten; want vele engelen van God gingen gepaard met vrouwen, en verwekten zoons die onrechtvaardig bleken te zijn - dat deze mensen deden hetgeen leek op de handelingen van degenen die de Grieken reuzen noemden" een verklaring die een opmerking ontlokte aan zijn vertaler, W.Whiston, die schreef: "Dit denkbeeld, dat de gevallen engelen in zekere zin de vaders van de oude reuzen waren, was de onafgebroken opvatting in de oudheid".

Opm.: Uitvoerige beschrijvingen van de homo sapiens tonen aan, dat hij een kleinere gestalte had dan de Asu-mens. Hij bezat lang, zijdeachtig haar, wit en geel, in tegenstelling tot het gekrulde, zwarte en grove haar van de Asu-mens.

(*) Voorbeelden: Boek van Jehovih VII:4; idem VI:16; Eerste Boek v.d. Eerste Heren I:2; Boek van Kosmogonie en Profetie, XI:12; Sapha, Biene:14; Inspiratie VI:23.

(19) GUATAMA

De Amerika's werden voor het eerst zo genoemd in 22152 v.Chr. (Eerste Boek v.d. Vijf Heren I:48). Er wordt ons een idee gegeven waar ongeveer de landingsplaatsen van de homo sapiens (I'hins) lagen na de vloed, door de plaats van de voorletters op de geschetste kaart afb.63, d.w.z.: C.G.= Midden-Guatama; H.= Ham in Jemen; S.= Shem in Vietnam, ruwweg in de omgeving van Hue; J.= Jaffeth, ten naaste bij tussen Ochotsk en Kaap Tolstoy.

Wat betreft het bestaan van een of andere, nog aanwezige historische vermelding van deze naam 'Guatama' als een vroegere naam voor de Amerika's, ben ik nooit in staat geweest om enig authentiek verslag op te sporen.(opm.v.d.auteur). Er is echter een eigenaardig, en deels mystiek boek, geschreven door wijlen Harve Lewis-Spencer, de Imperator van de Orde der Rozekruisers van San José, onder het pseudoniem (anagram) van Wishar Spenie Cerve, dat de uitdrukking 'Guatama' in zijn oorspronkelijke spellingsvorm onthult.

Zijn boek heeft als titel: "Lemuria: The Lost Continent in the Pacific", voor het eerst uitgegeven in

1931 door AMORC van de Rosicrucian Press Ltd., te San José, Californië. Of hij nu wel of niet gebruikmaakte van Oahspe voor zijn vermelding van 'Guatama', is nu moeilijk vast te stellen, maar men dient voorzichtig te zijn, aangezien de uitgevers in een aanhangsel no.11 op pag.267 een lijst van boeken verschaffen voor hen die belangstellen in onderzoek. Zij noemen onder andere "The records of the Essenes", maar verklaren erbij dat ze niet in staat zijn informatie te geven over waar de betreffende boeken te vinden zijn voor de lezers die dat wensen.

Zijn verhaal gaat over de vele vreemde legenden betreffende Mount Shasta in het noorden van Californië, "die, voor zover de onderzoekers hebben kunnen vaststellen, in feite geen grond bezitten", volgens een artikel in 'Fate'

Dit bijzondere verslag gaat over de zogenaamde ceremoniën, die door sommige personen zouden zijn gezien en die werden gehouden rond een vuur om middernacht en bij zonsopgang in de bossen van die streek, en waarvan de aard niet bekend is. Er was een wit licht, grenzend aan een violette blauwheid vanwege het stralende ervan, met stromen van helder licht tot boven in de bomen, en dikwijls oploeiend in de lucht tijdens een bepaald gedeelte van de middernachtelijke ceremoniën. Cerve vervolgt: (p.258), "de enige sleutel tot deze ceremoniën die ooit is gevonden, is die welke op een steen is gegraveerd en werd geplaatst nabij de zoom van het bos - soortgelijk aan de zuilen die in Egypte werden opgericht. Op een daarvan stond een aantal hiëroglyfen en onderaan stonden op een zorgvuldige manier de Engelse woorden gegraveerd: "Ceremonie van aanbidding in Guatama." De hiëroglyfen gaven te kennen dat de bedoelde ceremonie werd gehouden bij zonsopgang, zonsondergang en om middernacht, en dat het woord 'Guatama' het continent Amerika betekent.

Zulke rituelen herinneren natuurlijk aan de ceremoniën van de Broederschap der Faithists, vermeld in Oahspe als de Emethachavah (Hebreeuws: Divre Wi Emeth). Dit onderwerp wordt in rubriek (20) besproken.

(20) HET TABLET "EMETHACHAVAH"

(afb.87 in Saphah)

De term 'chavah' verschijnt op pag.212, deel II van Harold Bayley's boek "The Lost Language of Symbolism" en wordt verklaard als: 'de moeder van al wat leeft'. 'Chavah, de Eeuwig Bestaande-Levende Ah'.

Afb.91 in Saphah toont het tablet van de drie graden van de Emethachavah - gehouden tijdens de dageraad, om 12 uur 's middags en in de avond. Ze werden ingesteld omstreeks de tijd van Zarathoestra in 7150 v.Chr.

HET TABLET EN DE GROTE PIRAMIDE

Het is interessant om de symbolen te bekijken, die getoond worden aan de linkerhand van de omtrek van het tablet, en als men het omkeert, ziet men dat de tekens de fundamentele gereedschappen voorstellen, zoals het takelblok, de staaf voor de hefboomwerking, de windasrol, de kaapstander en de wig - allemaal duidend op sommige van de werktuigen of toestellen die bij de bouw van de grote piramide werden gebruikt, en we zien ook een helling, eveneens bekend door de toepassing bij de constructie. Zie Oahspe, Oorlogen XLIX:8-20, en lees de wonderlijke beschrijving van dit werk.

Een overzicht van zulke gereedschappen en instrumenten wordt gegeven in Oorlogen XLIX:15, en

de helling wordt beschreven in vers 17, evenals de kaapstander.

Symbool 30 op het tablet Semoin in Saphah en vers 30 van Semoin is Puh, de dek- of sluitsteen.

MU of LEMURIË

Het kosmogonisch diagram van het land Mu was het eerste boek dat door de mens werd geschreven. Al de antieke staten namen dit diagram van het moederland over: de Maya's uit Yucatan, de Naga's uit India, de Babyloniërs, de Assyriërs, de Egyptenaren en de Pueblo-Indianen in het zuidwesten van Noord-Amerika.

(Col. James Churchward: The Lost Continent of Mu, pag. 145 zie de afb.) Vergelijk ook afb. 87, Agoquim in Saphah, de bijbel van de Heuvelbouwers, links onderaan.

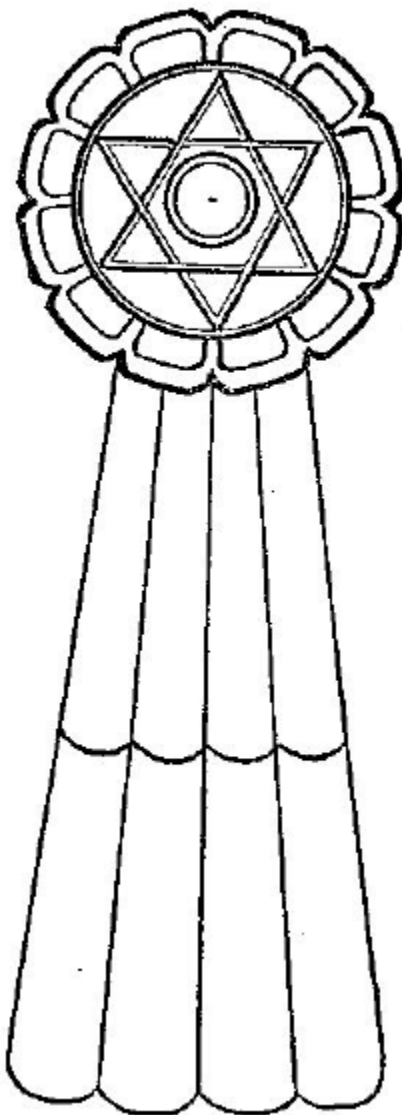
afb. 113 Kalendersteen van de heuvelbouwers

(21) DE HEUVELBOUWERS (I'HINS), Saphah, I'hin:2

Onder de vele stammen die hier worden genoemd, verschijnt de stam Mu. Dit lijkt ten dele de nauwkeurigheid van Col. J. Churchwards boeken over Mu (Lemurie) te bevestigen.

Een eenvoudig ontwerp van het Emethachavah tablet, met pictogrammen verdeeld in dertien afdelingen in de dubbele ring van de omtrek van de cirkel, alsmede gravures op de omringende steen, met daarboven afbeeldingen van de maan in de verschillende fasen tijdens een kalendermaand, en het Alziend Oog dat naar beneden kijkt - een illustratie in Churchwards "The Sacred

Symbols of Mu", pag.173. De afbeelding toont een kalendersteen van de Heuvelbouwers, die werd gevonden in de Ouachite rivier, Hot Springs in Arkansas. De steen is peervormig. Lengte ongeveer 40 cm en op het breedste gedeelte ongeveer 33 cm. "Het is een kei van zandsteen zoals die in de schalie bij Hot Springs worden gevonden. Hij weegt 22,5 pond"

afb.112 Kosmisch diagram van MU

DE UITEINDELIJKE VERDWIJNING VAN DE I'HINS

Jehovih schiep hen - een engelachtig mengsel in het begin, met de Asu-mens opdat de huidige rassen konden worden gesticht. Toen ze hun wonderlijke zending hadden volbracht verdwenen zij geleidelijk.

In het Vijfde Boek van de Vijf Heren, hoofdstuk V:1-11, lezen we van dit geleidelijke opgaan en verdwijnen als stammen. "En er kwam onvruchtbaarheid over hen en zij verdwenen, als een waterdruppel in het zonlicht, en niemand wist wanneer zij ophielden te bestaan" (vers 11). Een prachtige zin, maar voor ons gemoed beladen met droefheid.

(22) DE OUDERDOM VAN DE MENS OP DE AARDE, VOLGENS OAH SPE

Noot van de bewerker: ten einde de vele verwijzingen voor de lezer op te helderen, vroegen we de schrijver van deze monografie om zijn manier van berekenen van de talloze 'voor Kosmon' en 'voor Christusdatums, die hij in dit werk vermeldt, uit te leggen. Hieronder geven we zijn antwoord op dit verzoek.

Om de cyclische 'voor Christus'-datums te verkrijgen, hoeft men alleen maar de 'voor Kosmon'-datum van 31 maart 1848 te nemen, (Inspiratie XVI:3 en Boek van Es XIX:18) en dit aantal jaren (1848) af te trekken, om uit te komen op de datum v.Chr. De gemiddelde lengte van een cyclus wordt verklaard als 3000 zonnejaren te zijn (Boek van Jehovih VII:2 en 4) en de verschillende lengtes van iedere cyclus kunnen worden verkregen uit hoofdstuk I van het Overzicht van Zestien Tijdperken, met aanvullende informatie in Saphah, Semoin:58. (zie ook het diagram van Cevorkum, de grote afbeelding).

De geboorte van het I'hin-ras - Abel (Eerste Boek v.d. Eerste Heren I:4), dat we willen aanduiden als homo sapiens, had plaats aan het begin van de cyclus van Sethantes (Sethantes V:2) in circa 72000 voor Kosmon, dat is ongeveer 70153 v.Chr..

Oahspe verklaart echter, dat het eerste ras der mensen op de aarde ongeveer 78000 jaar voor Kosmon verscheen (Kosmogonie V:21).

Met deze datum rekent Oahspe ook de Asu-mens, want in het Eerste Boek van de Eerste Heren II:1 "woonde Asu gedurende zesduizend jaar op de aarde" Vandaar: $72000 + 6000 = 78000$ voor Kosmon. Vervolgens wordt er verklaard: "en nadien overleefde Asu (als ras) nog 2000 jaar".

Bovendien - zie weer Kosmogonie V:21 en de tekst bij afb.8 X'Sarjis in het Vierde Boek van de Vijf Heren - was het begin van de Asu-mens aan het einde van het Semu tijdperk.

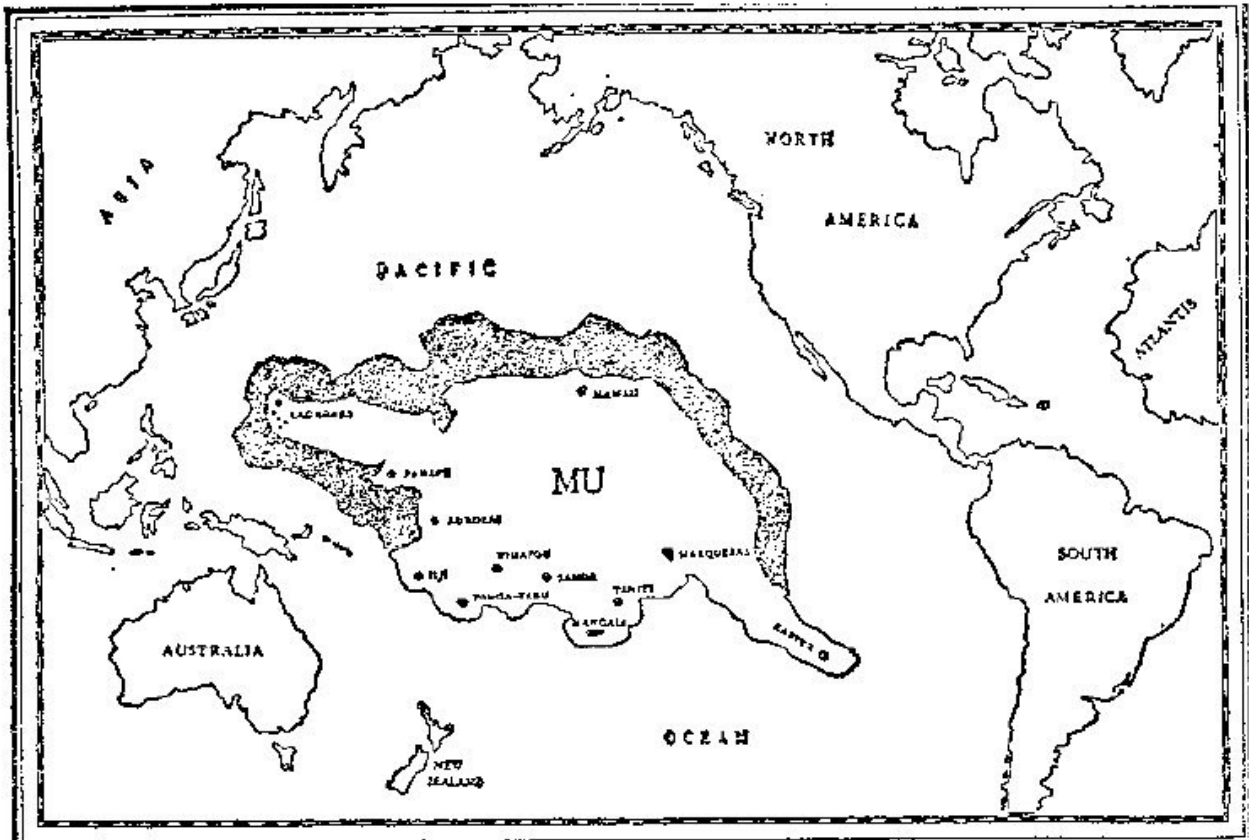
Men kan de Asu-mens vergelijken met de pithecanthropus erectus - de aapmens die rechtop liep. Nakomelingen van de Asu-mens kunnen misschien tot op heden hebben overleefd, in Azië als de 'Yeti' man, en in Canada en de V.S. onder diverse namen, zoals de 'Big Foot' en de 'Sasquatch' (of Druk? bew.).

(23) VERDWENEN CONTINENTEN PAN, WHAGA OF MU TEN OPZICHTE VAN ATLANTIS

Naar de mening van de bewerkers zou dit commentaar niet volledig zijn als er geen gewag werd gemaakt van het zogenaamde verzonken continent Atlantis.

Nergens in Oahspe wordt Atlantis met name genoemd of wordt de ondergang ervan behandeld als een apart incident.

"Wetenschappelijk onderzoek bevestigt dat, ofschoon er meer dan tweeduizend boeken over Atlantis zijn geschreven, er nog nooit een zweem van concreet bewijs is geleverd". Men kan zeggen dat zulke opmerkingen ook van toepassing zijn op het zogeheten vroeger bestaan van een soortgelijk groot eilandcontinent in de Stille Oceaan, behalve het feit dat enige jaren geleden "een uitgestrekte bergketen onder het oppervlak van het midden van de Stille Oceaan werd ontdekt, tussen Wake Island en Necker Island, terwijl van een diepte van 2000 meter koraal werd gedregd vanaf de toppen van deze bergketen - maar aangezien koraal slechts boven een diepte van ongeveer 70 meter groeit, neemt men aan dat de toppen van de bergketen op een bepaald moment boven water moeten zijn geweest". (Fate Magazine okt.1955 p.39).

afb 114 Het verdwenen Continent Mu (uit: James Churchward)

ONTDEKKING VAN PAN IN DIT TIJDPERK VOORSPELD

De controverse zal ongetwijfeld worden opgelost, wanneer de voorspelde ontdekking van het verzonken land Pan of Whaga in de Stille Oceaan bekend wordt gemaakt in de huidige tijd (Eerste Boek v.d. Vijf Heren II:12).

Met het oog op de betrouwbaarheid van de aardse geschiedenis, zoals in dit commentaar werd getoond en vervat is in Oahspe, als het enige werk in zijn soort dat ons van ondersteunende, chronologische gegevens voorziet, kan men intussen in overweging nemen dat Plato's geschiedenis van Atlantis in werkelijkheid zijdelings doelt op het verdwenen continent Pan of Whaga in de Stille Oceaan, omschreven als Mu in James Churchwards waardevolle boeken, zoals "The Lost Continent of Mu" en "The Children of Mu", evenals de andere werken van zijn auteurschap.

Overigens wordt Mu ook vermeld als de naam van een van de voornaamste stammen der homo sapiens (I'hins), geëerd door de latere geslachten na de grote overstroming van 22152 v.Chr. Is de oude stamnaam 'Mu' mogelijk afkomstig van het nog oudere 'moederland Mu' (Pan) van James Churchward, de I'hin stammen Dan en Don hebben zeker hun sporen nagelaten in o.m. de namen van een groot aantal z.g. 'Don/Dan-rivieren' in Engeland, Ierland, Schotland en Wales; de DONau (DANube); de Russische DON, de DNjepr en DNjestr, de DAN; in Israël de JordAN; de DHAN, DHON; DHANSiri enz. in India.

Een indrukwekkend grote groep gezaghebbenden, onder wie C.Bonner (A Study of the Danaid Myth) en Alwyn en Brinley Rees (Celtic Heritage) geloven, dat hetzelfde Dan/Don element dat deze riviernamen bevat, eveneens toonaangevend voorkomt in een aantal wijd uiteen liggende mythologieën.

Als oorsprong voor al deze legenden wijzen zij op Danaos, de stamvader van de Danaïden, die zich onder de eerste kolonisten van Griekenland bevonden.

In de Ilias en de Odyssee kan men de naam Danaïden geregeld tegenkomen.

Deze namen, die zo duidelijk in de mythologieën van het Middellandse Zeegebied naar voren komen, zijn volgens de gebroeders Rees, C.Bonner en anderen nauw verwant aan de volgende namen:

In Wales - DON is de moeder van Aranghod, en de "Kinderen van Don" vestigen het koninklijk huis in de Welshe mythologie. In Ierland - DANaan (DANU, DIANNAN) is de "moeder van alle goden". De vroegste kolonisten van Ierland werden de "Kinderen van Danaan" genoemd, de Tuatha De Danaan, en het "koninklijk Huis van Munster" werd het "Huis van Donn" genoemd. In India - DANU, de gemalin van de machtige Arvins en Mitravaruna is ook de "moeder der goden".

In de Skandinavische en Teutoonse mythologie - DONar was een andere naam voor de grote Thor.

DENEMARKEN - DANMARK (land van Dan).

In Rusland - DENNitsa. verdringt de zon als de vrouw van Myesyats, de mannelijke maangod. Een oud Russisch gebed zegt: "Laat ons opstaan in de morgen en bidden tot God en Dennitsa" (Oahspe Saphah, I'hin:2).

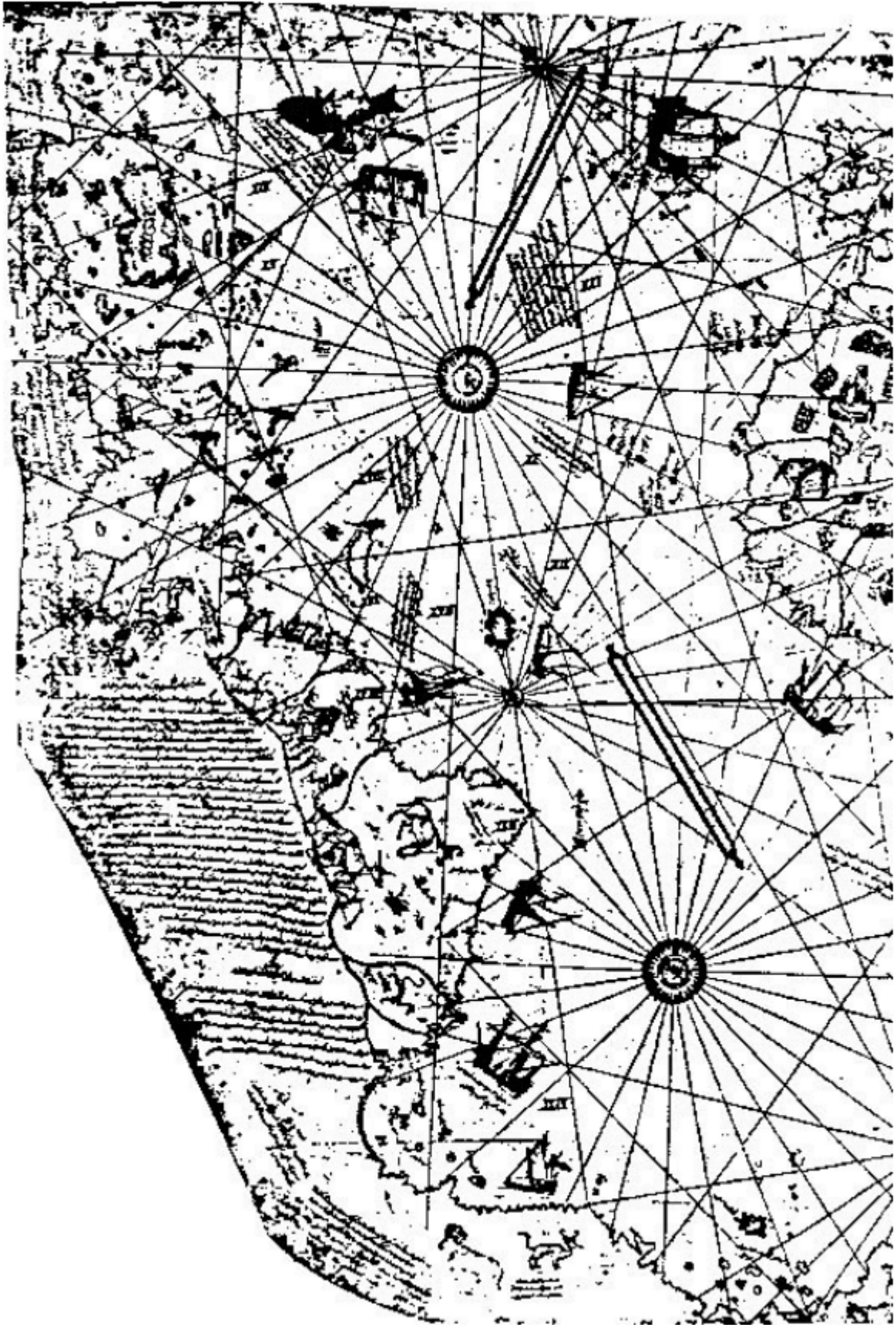
Het feit dat Oahspe's bewonderenswaardig geschetste kaarten van de perioden van voor en na de grote vloed (de laatste daterend uit ongeveer 7050 v.Chr.) geen melding maken van het bestaan van Atlantis, maar wel de plaats van Pan of Whaga onthullen, inclusief bepaalde andere, belangrijke geografische kenmerken zoals de vroegere verbinding van de Britse Eilanden met het Europese vasteland; de twee grote eilanden in het Caribisch gebied, Cuba en Haïti als een eenheid in de tijd na de vloed, alsmede het feit dat nog maar kort geleden door archeologische ontdekkingen werd bewezen, zoals de vroegere uitbreiding van de Perzische Golf land inwaarts tot aan een plaats rondom het oude Babylon - dit alles zou voldoende moeten zijn om iemand ervan te overtuigen, dat er nooit een groot eiland in de Atlantische Oceaan heeft bestaan.

(24) OUDE TRANSATLANTISCHE SCHEEPVAART

Bovenstaande conclusie sluit echter niet de mogelijkheid uit, dat er duizenden jaren vóór Columbus al reizen over de oceaan naar het Amerikaanse continent plaatshadden, b.v. in de cyclus van Osiris (niet te verwarren met de Egyptische Osiris, die de naam gapte) van circa 10350 - 7050 v.Chr., toen het Ghan-meesterras voor de eerste maal bekwaam werd in navigatie (Vijfde Boek v.d. Vijf Heren VII:2).

Deze kennis, waarbij inbegrepen het gebruik van magnetische naalden en het vervaardigen van barometers, telescopen en microscopen (vervolgens weer verloren), werd opnieuw aan de stervelingen geopenbaard door middel van engelcommunicatie in ongeveer 3750 v.Chr. (Oorlogen V:3) "om aan de stervelingen de verloren kunsten en wetenschappen te openbaren". Weer later vinden we het verslag van het grote geofysische onderzoek van koning Thothmes van Egypte, hetgeen zich uitstreckte tot China en de gebieden van de eeuwige sneeuw in het oosten, en naar het uiterste zuiden van Afrika; en dat zijn onderzoekers, tussen 1900 en 1800 v.Chr., "zelfs tot aan de westelijke zee" kwamen (Oorlogen L:22).

afb. 115 Kaart van Piri Reis

Voorts hebben we het aardse bewijs in de beroemde kaart van Piri Reis uit 1513, die de kust van Zuid-Amerika, en een schetsmatige omtrek van het Zuidpoolgebied toont. In een gezaghebbende dissertatie over deze kaart schat Charles Hapgood de tijd waarin hij werd ontworpen op rond 4000 v.Chr., gebaseerd op onze jongste kennis over het einde van de laatste ijstijd in ongeveer 10.000 v.Chr.

Van Diodorus vernemen we dat de eerste Carische expeditie buiten Gibraltar plaatsvond in ongeveer 3500 v.Chr.

Publicatie van Oahspe gelijktijdig met die van "Atlantis".

De auteur besluit zijn opmerkingen over het al of niet bestaan van het continent Atlantis met deze epiloog:

"Tenslotte kunnen we de aandacht vestigen op de eigenaardige samenloop van omstandigheden, als het dat al was, en niet opzettelijk, dat zowel de eerste Amerikaanse uitgave van Oahspe en het bewonderenswaardige werk "Atlantis, de voorhistorische wereld" van Ignatius Donnelly beide tegelijk werden gepubliceerd in het jaar 1882".

En hij vermeldt erbij:

"En het schijnt niet algemeen bekend te zijn dat Ignatius Donnelly een Faithist was (Saphah, Biene:12), want men heeft van hem gehoord dat hij zei: 'Elke centimeter van de ruimte is volgepropt met geest, net als elke centimeter van de materie is volgepropt met leven, want leven is alleen maar geest met kleren aan. En achter iedere mens die werkt om de wereld te helpen, staan duizend gezegende geesten'"

HET RAADSEL VAN OAH SPE OPGELOST

Na meer dan een eeuw blijft Oahspe een vreemd, geheimzinnig boek, zelfs in dit land van zijn oorsprong onbekend bij het grote publiek; ook is het nog niet vertaald in een andere taal; maar toch, wanneer het Koninkrijk van de Vader begint, zal Oahspe wereldwijd bekend worden (Boek van Jehovih's Koninkrijk 1:1). Wat zal deze verandering teweegbrengen?

In 1881 n.Chr. ontving de wereld het eerste boek (Oahspe) van meer openbaringen die nog komen (Eskra I:8, II:25-28 en Oordeel XXXIX:13). Oahspe staat vol met details; een album met aardse geschiedeniskiekjes. Er zijn momentopnamen van Adam (Asu) en Eva; van Abel (I'hin) en Kaïn (Druk) enz. Abel erfde het eeuwige leven maar Kaïn niet; Ihuan ook, maar Yak niet, Waarom? Zo is het met Oahspe; de grondslag en de daaruit voortvloeiende constructie worden afgebeeld, maar het totale plan wordt achtergehouden. Wat is het?

"Na" (zoals in Na-tuur) is de onzichtbare Vader (Grote Geest, Bron van Leven), de Schepper, Beweger, Bezieler en Vernietiger. Onzichtbaar; daarom werd Hij genoemd met de klanken van de onzichtbare wind, E-O-IH (ie-o-ai). Deze drie klanken worden verschillend uitgesproken rondom de wereld, zoals Jehovih, Elohim, Eolin (Wodan, Odin), E-Go-Quim (Algonquin), Wenowin, Zejois enz. Van Hem is geen idool of afbeelding (fysieke voorstelling) mogelijk. Hij is niet zichtbaar. Niemand heeft Hem ooit gezien.

'Na' (E-O-IH) sprak Eén (uni) vers, dat werd het universum, en (zij) wordt met de resterende klanken benoemd: A-U-M (Om), de fysieke (vrouwelijke), materiële (mater=moeder) werelden; het Geziene (zichtbare).

Bij elkaar, Om+na=Omna, het voorvoegsel 'omni' betekent: 'al wat bestaat'. (Moeder Universum + Vader Jehovih). Door Jehovih, de Schepper te ontkennen, noemen de stervelingen Omna 'Moeder

Natuur', of ze bedoelen met 'natuurwet' de Wil van Jehovih. (Saphah, tablet van Biene :10). Hoe spreekt Jehovih tot ons? "Mijn Stem is op alle plaatsen. Ik spreek in de wijnstok en de eik. Mijn Stem is in de rotsen en in de wind, en in alle dingen zonder tong. Ik kom niet als een klank (woorden) tot uw oor; Ik spreek tot uw ziel. De sterren en werelden zijn Mijn geschreven woorden". Boek van Aph I:5-9. "Zij die Mij horen, zullen Tae (Faithists) worden genoemd, want zij zijn Mijn woord dat spreekt in de arbeid; niet met woorden of boeken. Uit alle rassen zullen zij een nieuw, verenigd ras op de aarde worden, in vrede wonend en goede werken in praktijk brengend door verenigde arbeid", Boek van Kennis IV :22-27.

Wanneer begon de menselijke geschiedenis? Net als de ringen in de doorsnede van een boomstam, verandert de stofregen op aarde in ringen van steen die de archeologen gebruiken om de tijd te meten, geholpen door een ingebouwde atoomklok.

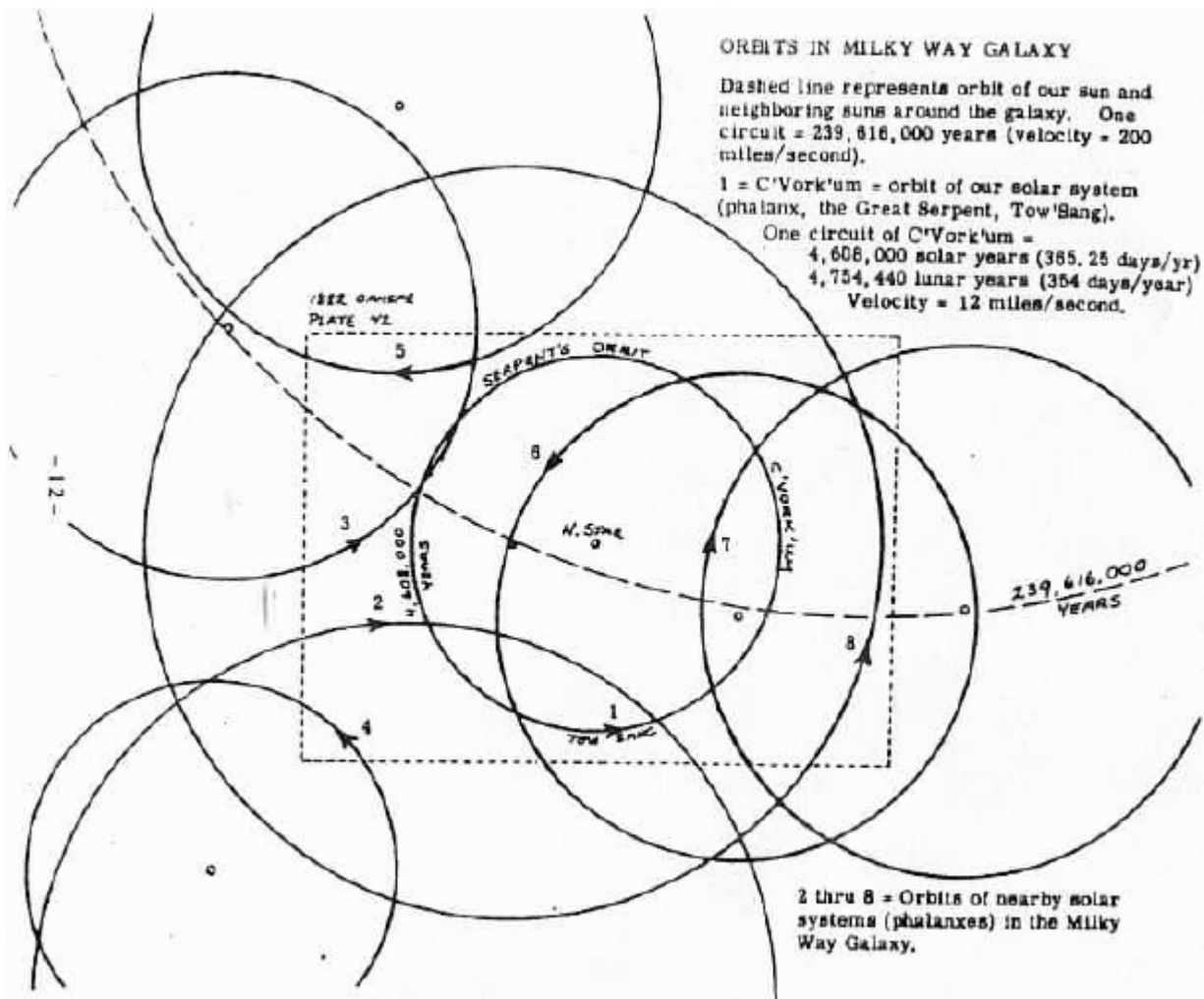
In Tanzania ontdekten Louis en Mary Leakey menselijke resten die miljoenen jaren oud zijn. De menselijke geschiedenis in Oahspe gaat maar 78000 jaar terug tot aan de schepping van Adam (Asu).

De fossiele getuigenissen tonen ook aan, dat er diverse stadia van dierlijk leven bestonden, die uitstierven in cyclussen, miljoenen jaren voordat de eerste mensen verschenen.

Klaarblijkelijk is de aarde belangrijk ouder dan het "3e circuit van c'vork'um en de 24e dan'ha", vermeld als de tijd van Eva (Sethantes II:29). Via de radiotelescopen zijn de astronomen te weten gekomen dat onze zon twee afzonderlijke banen in de Melkweg beschrijft. De grootste is een enorm circuit rond de galaxie met een snelheid van 320 km per seconde. Eén omloop bedraagt 239.616.000 jaar. De kleinere omloopbaan wordt 'ce'vork'um' genoemd in Oahspe, waarin ons zonnestelsel zich in de richting van het sterrenbeeld Hercules beweegt, met een snelheid van 19,2 km per seconde. Eén omloop van ce'vork'um bedraagt 4.608.000 jaar, en er zijn 52 ce'vork'ums in de grotere omloopbaan (circuit). De "plaat van het zonnestelsel" in Oahspe (afb.42 in Kosmogonie VII) is wat meer uitgebreid, teneinde deze twee banen te illustreren (de grotere omloopbaan is echter niet op schaal).

Momenteel schatten de geleerden de ouderdom van de aarde tussen de 3,5 en 4,5 miljard jaar (ongeveer 15-18 reizen rond de galaxie).

Er is een simpele verklaring voor dit alles. De werelden zijn Jehovih's tuinen, en dus heeft de aarde "groeiseizoenen" hetgeen Oahspe "totalen" noemt (Ah'shong II:6) met een duur van 576.000 jaar elk. Er zijn 8 tuinen in een circuit (omloop) van ce'vork'um. In de geschiedenis van de mens op aarde, is de huidige tuin de 23e, de 7e grootte of totaal (Aph III:7) in de derde omloop van ce'vork'um. Dus verschenen de eerste mensen bijna 13 miljoen jaar voor Adam op de aarde! Eén enkele tuin bestaat uit 4 tijdperken van elk 144.000 jaar. Het eerste wordt Semu genoemd (de tijd van schepping), het tweede Hotu (groei), vervolgens Adu (oogst) en ten slotte Uz (de tijd van vernie- tiging en rust) voordat de volgende tuin begint.

afb. 116

De voetnoot op pag.17 van de 1882 Oahspe zegt: 13.172.000 jaar (maar dat was niet de ouderdom van de aarde, maar van de mens op aarde!)

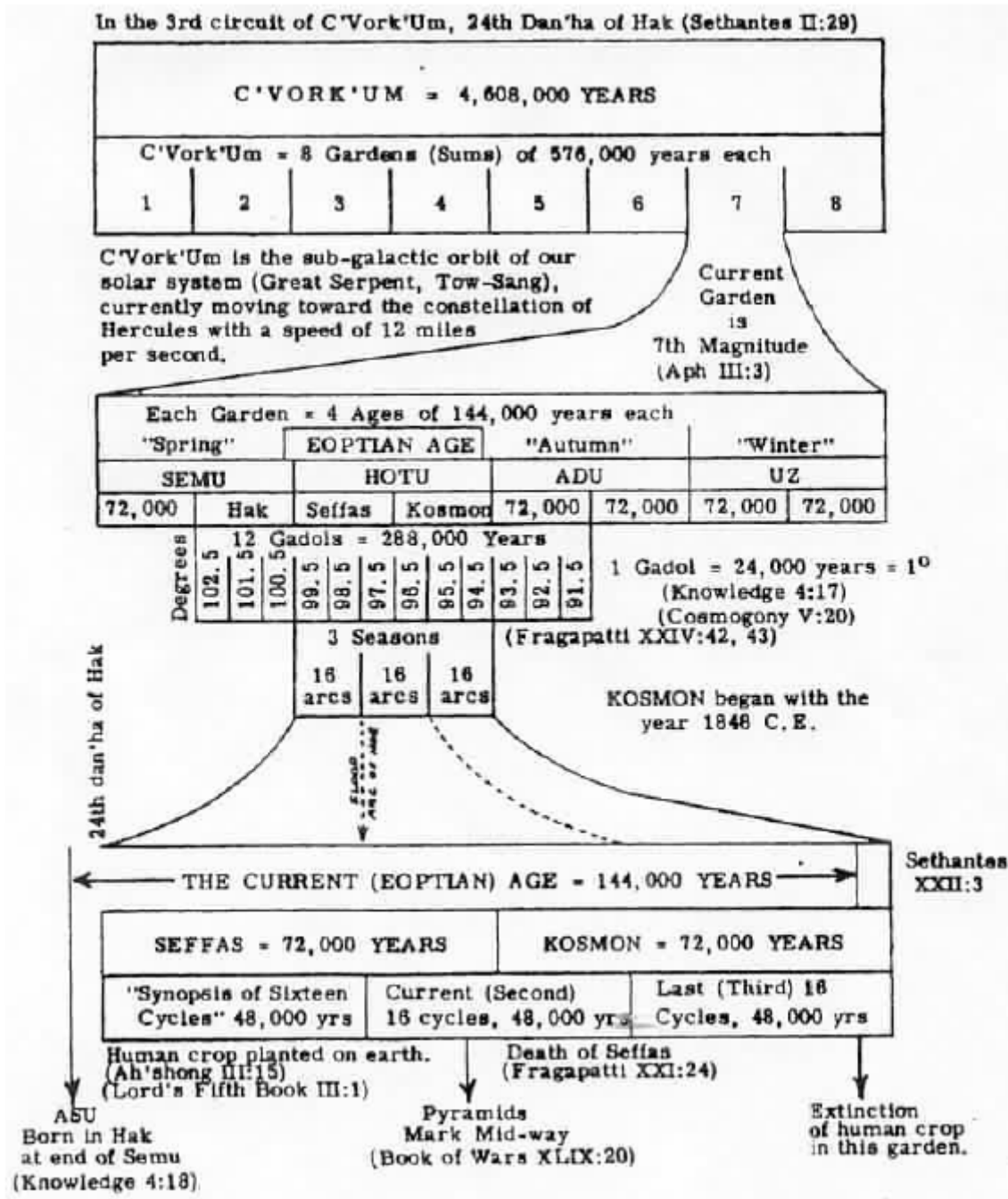
Ons menselijke seizoen in de tuin wordt het Eoptische tijdperk genoemd, ook met een tijdsduur van 144.000 jaar. De tuin-tijden Semu, Hotu, Adu en Uz worden verder verdeeld in seizoenen van elk 72.000 jaar. Oahspe verwijst dikwijls naar een drietal van deze halve tijden: Hak, Seffas en Kosmon, omdat deze drie gedurende het Eoptische tijdperk het menselijke bestaan op de aarde met zich meebrengen (Fragapatti XXIV:42-43 verwijst naar Hak, Seffas en Kosmon).

Bovenstaande afbeelding illustreert de verhouding van de acht tuinen binnen één ce'vork'um, en de vier tijdperken en acht seizoenen in elke tuin. Het Eoptische tijdperk (menselijk bestaan) begon met de schepping van Adam (Asu) in deze tuin, 6000 jaar voor het einde van Hak (Kennis IV vers 18) in het Semu tijdperk.

Eva kwam met de 24e dan'ha van Hak aan, bij het begin van Seffas. Het midden van het Eoptische tijdperk werd gemarkeerd door de bouw van de grote piramide in Egypte, twee arcs voor Kosmon (Boek v.d. Oorlogen XLIX:20). Bij de 24e dan'ha van Seffas (1848 n.Chr.) eindigde Seffas en begon Kosmon.

In deze tuin zijn wij, mensen, ertoe bestemd om over ongeveer 66.000 jaar vanaf heden uit te sterven.

Aangezien ze een voortdurende, onafgebroken toestand van groei veronderstelden, die zich zou uitstrekken over miljoenen jaren, hebben de stervelingen de schepselen van de opeenvolgende aardse tuinen geïnterpreteerd als zijnde 'geëvolueerd', zonder een begrip te hebben van Jehovih's tijden en seizoenen. Wij leven in Hotu; de scheppingstijd van Semu is lang voorbij, dus is het niet meer mogelijk om de schepping uit de eerste hand waar te nemen. Wij zijn slechts getuige van het uitsterven. Maar tob niet: na Adu en Uz zal Semu terugkeren, en zal er een volkomen nieuwe tuin door Jehovih op de aarde worden geschapen.

afb. 117 Derde circuit van c'vorkum

Noch het Genesisverhaal van de zesdaagse schepping, noch de evolutietheorie hebben het zoeken naar de waarheid bij de stervelingen bevredigd. Computermodellen die door wiskundigen zijn geconstrueerd, hebben Darwin's selectietheorie reeds weerlegd, ofschoon het publiek er niet veel

over heeft gehoord, De twee uiteinden zijn wetenschap en religie; Kosmon staat er middenin (balans).

Wij mensen vormen een gewas in een van Jehovih's tuinen, beheerd door Zijn God en Heren (Lika IX:4 & het Vijfde Boek van de Heer III:1).

Dit is het waar Oahspe over gaat! Oahspe beslaat in wezen de geschiedenis van Seffas, en veel daarvan ontbreekt. Dit wordt toegelicht in de tabel van de Seffas-cyclussen, en de betreffende Oahspe teksten. Het meeste van Oahspe betreft de laatste acht cyclussen, die beginnen met de Arc van Noe (de zondvloed).

Oahspe, het eerste boek in Oahspe, brengt de lezer bij de "bestuurscyclus" van het menselijke gewas op aarde: de era (4 arcs 12.000 jaar). Zoals wij een tuin anders verzorgen tijdens ieder seizoen van het jaar, zo zijn er in iedere era veranderingen in het bestuur van de stervelingen.

DE LAATSTE ERA VAN HAK

Het eerste menselijke ras in de huidige tuin was Asu (Adam), door Jehovih geschapen in het midden van de laatste era van Hak, aan het einde van het Semu tijdperk. De Asuanen waren zwart en carnivoor (vleeseters), de oorspronkelijke inheemsers van deze tuin (Saphah, Biene 1). Zij waren 100% beest (dierlijke mens), gingen naakt en kropen aanvankelijk op handen en voeten. Maar toch waren zij menselijk, en we zijn allemaal hun nakomelingen (we stammen ook niet van een andere soort af). Zij waren niet geschikt voor het eeuwige leven (Sethantes V:2).

DE EERSTE ERA VAN SEFFAS

Door middel van een ruimteschip dat we nu een UFO of 'vliegende schotel' zouden noemen, bracht Sethantes engelvrijwilligers (de zogenaamde astronauten uit de oudheid, gezamenlijk Eva genoemd) naar de aarde, ogenschijnlijk om de Asuanen rechtop te leren lopen.

De Schepper, Jehovih, stond de Eva-engelen toe om zich te materialiseren met sterfelijke lichamen, en vervolgens paarden ze met Asu (Adam betekent 'man', vandaar dat m'adam 'vrouw' betekent. Zie m'asu, Saphah, Biene 2). Dit liep uit op een nieuw mensenras, dat half beest en half engel was, I'hins (Abel) genaamd, omdat ze geestelijk konden zien. De I'hins waren klein, met een witte en gele huid en ze waren vegetarisch, om hun spiritualiteit te behouden.

De "graden van duizend" (Kosmogonie VII:17) werden door de I'hins begrepen. Zij kenden de drempel tussen eeuwig leven en dood, die op 2/3e beest en 1/3e engel staat (Kosmogonie VIII:7).

Indien meer dan 33 2/3e % engel (Evabloed) = eeuwig leven, Indien meer dan 66 2/3e % beest (Adambloed)= dood, verval.

Dus was het "getal van het beest", dat de dood voorstelde, 666, hetgeen de graad van duizend was (666/1000e). De getallen 6, 66 en 666 vertegenwoordigen duisternis en oorlog. De etheriërs waarschuwden de I'hins om niet met de Asuanen te paren, want de nakomelingen zouden voor 75% beest zijn, zonder eeuwig leven. Niettemin paarden sommige I'hins met de Asuanen (Abel met Adam), en zo werd het ras van de Druks (Kaïn) op de aarde geboren, 25% engel en 75% beest. Zij waren zwart en bruin van huid en carnivoor (sommigen beoefenden kannibalisme, zoals de 'wereld van de moordende concurrentie'). Het "teken van Kaïn" was oorlog. Bij de aanvang van Kosmon raakten de zuivere Druks uitgestorven.

Vervolgens werden de I'huans de nakomelingen van de I'hins en de Druks (Abel en Kaïn). Omdat zij voor 37.5% engel waren, hadden zij eeuwig leven. Rood (koperkleurig) van huid, groot en sterk en carnivoor, vochten zij met de Druks, maar beschermden de I'hins. De zuivere I'huans zijn tegenwoordig nagenoeg uitgestorven. In Amerika vereren zij nog steeds alleen maar de Schepper (Grote Geest).

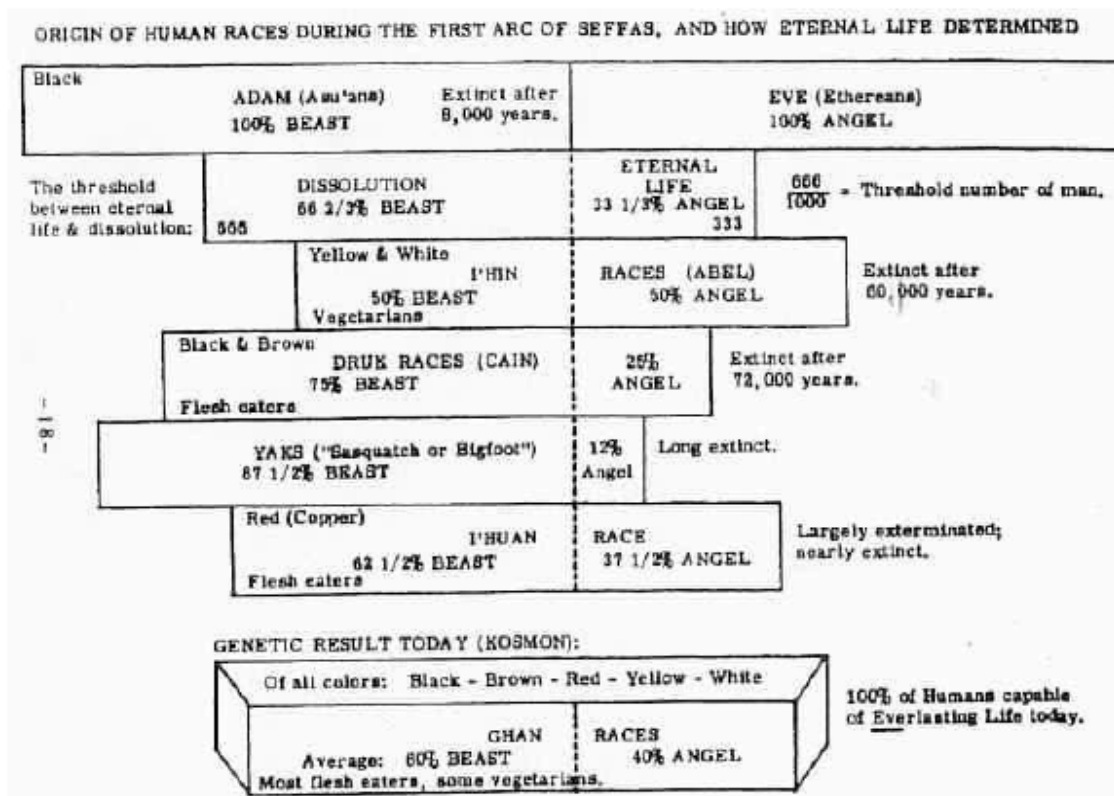
De Yaks zouden vandaag 'Sasquatch' of 'Big Foot' (Yeti) worden genoemd. Zij waren de nazaten van Asuanen en Druks (Adam en Kaïn), en waren voor 82.5% beest. Het waren de grootste mensen; sinds lang uitgestorven.

De Eva-engelen gaven hun sterfelijke lichamen op, kort nadat de I'hins werden geboren. De zuivere Asuanen (Adam) leefden gedurende 2000 jaar in de Seffas era, en stierven vervolgens uit. Hun totale bestaan in deze tuin besloeg 6000 jaar.

Om kort samen te vatten: de oorsprong van de menselijke rassen in deze tuin waren Adam (100% beest) en Eva (100% engel), die Abel verwekten (50% beest en 50% engel). Adam en Abel verwekten Kaïn (75% beest en 25% engel). Abel en Kaïn verwekten de I'huans (62.5% beest en 37.5% engel). Iedereen die vandaag op aarde leeft is een mengeling van deze oorspronkelijke rassen van 70.000 jaar geleden.

VAN DE TWEEDE TOT EN MET DE ZESDE ERA VAN SEFFAS

De geschiedenis van Seffas tot Kosmon gaat over de verlossing van de Druks (Kaïn) naar het eeuwige leven, en de ondergang van de zuivere I'hins (Abel) in het proces, totdat vandaag de zuivere Druks ook zijn uitgestorven. De daaruit voortkomende rasvermengingen van nu worden de Ghans genoemd (wij, van alle kleuren).

afb.118 mensenrassen

Bijgaande afbeelding illustreert de beest/engelbloed verhoudingen van de eerste rassen in deze tuin (in de Arc van Wan). De echte "Eva-angelisatie" is het kruisen wat sindsdien heeft plaatsgehad, zodat alle stervelingen op aarde nu meer dan 1/3e Evabloed bezitten; dus hebben alle mensen van alle kleuren nu het eeuwige leven.

De besnijdenis was oorspronkelijk bedoeld als een middel om de nazaten te verzekeren van eeuwig leven. In de tijd van Mozes was er weinig reden voor (aan het begin van de voorgaande Arc, de Arc van Bon), en nu helemaal niet meer.

WIE BEHEERT DE AARDSE TUIN?

Degenen die de wil van Jehovih volbrengen zijn de etherische engelen, die de aarde geregeld bezoeken in hun ruimteschepen, die wij UFO's noemen. Het embleem dat op de zijkant stond van een UFO die in 1966 in Socorro, Nieuw-Mexico, werd waargenomen, vormde het woord O-AH-SPE in symbolen van de eerste aardse taal in deze tuin.

De aardse landmassa's hebben allemaal een met hen verbonden en overeenstemmende hemel, voor het ontvangen van de geesten van de stervelingen, wanneer zij overlijden. Deze hemelen strekken zich uit in de aardse atmosfeer (atmosferea) met steeds hogere plateaus.

De grens tussen atmosferea, en etherea bevindt zich achter de omloopbaan van de maan, en wordt de "Chinvat Brug" genoemd. (De Brug van Chinvat wordt in de oudste geschriften die nog op aarde bestaan, vermeld; de Zarathoestrische Vendidad 18 : 5-9, zie pag.98 van "Readings from World Religions", een Premier Pocketboek, 1959.

De geestelijke graad van de stervelingen bepaalt hun "rijpheid" of geschiktheid om te worden geoogst. De graad van elk individu wordt bepaald door het totaal van zijn aardse leven, en wel als volgt (de activiteiten van alle dagen opgeteld):

Totaal van de arbeid	Graad	
<hr/>		
Geheel en al anderen helpen	99	geschikt voor etherea
Het ego dienen 0,25 anderen helpen 0,75	75	„
Het ego dienen 0,50 anderen helpen 0,50	50	„
<hr/>		
Het ego dienen 0,75, anderen helpen 0.25	25	atmosferische hemel
Het ego dienen (kinderen; "leven en laten leven" volwassenen)	0	„
<hr/>		
Anderen schaden 0,25	-25	atmosferische hel
Anderen schaden 0,50	-50	„
Anderen schaden 0,75	-75	„
Anderen schaden 1,00	-99	„

Alle stervelingen leven verder na hun dood, maar hun toestand in atmosferea wordt bepaald door hetgeen zij deden tijdens hun aardse leven. Tenslotte moeten allen voldoende "rijpen" om geoogst te kunnen worden, hetzij dit snel gebeurt of na duizenden jaren.

In de aardse tuin wordt het oogsten belemmerd door het kwaad. Omdat het kwaad in atmosfeera moet worden uitgezuiverd om de minimale oogstgraad van 50 te bereiken, staat atmosfeera op aarde bekend als het "vagevuur".

De geesten van de aardse overledenen vorderen naar buiten toe (omhoog in de graad), van plateau tot plateau, totdat ze geschikt zijn om "bruiden en bruidegoms van Jehovih" te worden (de oogstceremonie) wanneer ze naar etherea worden gebracht.

Het beheer van een aardse tuin speelt zich af rondom de oogsttijden. De fundamentele aardse tuin, de "historiecyclus" (d.w.z.: een opkomst en ondergang van een beschaving, een licht en donker tijdperk) wordt een ARC genoemd (zoals in de woorden archeologie, archieven, enz.) De "model arc" is 3000 jaar lang en bestaat uit 7,5 Tijden (een Tijd is 400 jaar).

De menselijke oogsten worden aan het einde van de oogstseizoenen uit atmosfeera bijeengebracht; dit gebeuren wordt een DAN genoemd.

De belangrijkste oogstgebeurtenis, die overeenkomt met het begin van een nieuwe Arc, wordt een DAN'HA genoemd (d.w.z. Grote Dan).

Werkelijke Arc's duren van 2400 tot 3600 jaren, en de oogstgebeurtenissen (dan's) hebben plaats met tussentijden van 200, 300, 400, 500, 600 en 1000 jaar, zoals wordt aangegeven in de bijgaande kaarten (die de werkelijke Arc's tonen, en hun oogsten volgens de gegevens in Oahspe).

De eerste 200 jaar van iedere nieuwe Arc valt, zonder uitzondering onder het bestuur van de etherische engelen (Arc-aartsengelen geheten). Zij bepalen de koers van de aardse tuin voor de rest van de Arc, voordat zij weggaan bij de eerste Dan. De heersende Kosmon "Arc van Su'is" begon in 1848 n.Chr. en op dat tijdstip werden de poorten van de hemel geopend (communicatie, kennis en uitvindingen).

RECORD OF THE CURRENT EARTH GARDEN (HUMAN CROP)

HAK	Era	Arc	Years Duration	Under Etherean	Harvest in Millions	Grade	% Humans with > 1/2 Eve Blood
SEFFAS	1st Era	1	3,000	Sethantes	1,500	80	1%
		2	3,000	Ah'shong	2,200	92	
		3		Hoo Le	3,700		
		4		C'pe Aban	4,800		
	2nd Era RES	5		Pathodices	6,400		
		6		Goemagak	7,900		
		7	3,200	Goepens	9,300	99	
		8	3,000	Hycis	9,400	93	
	3rd Era SCYTY	9	2,700	See'itcicuis	10,100	88	
		10	2,900	Miscellitivi	10,800	82	
		11	3,000	Gobath	6,700	77	
		12	3,100	F'aiyis	2,600	89	
	4th Era HRISTA	13	3,070	Zineathaes	1,200	61	
		14	2,600	Tothsentaga	600	58	
		15	3,400	Nimeas	40	51	
		16		Neph	0		
	5th Era CAVAY	17	3,600	Aph			54%
		18	3,200	Sue			62%
		19	2,800	Apollo			72%
		20	3,200	Thor			89%
	6th Era HEM	21	3,300	Ostris			87%
		22	3,100	Fragapatti			90%
		23	2,400	Cpenta-armij			95%
		24	3,400	Lika			99%
KOSMON	7th Era HYRIM	1		Ouranothen			100%
		2					
		3					
		4					
	8th Era AH	5					
		6					
		7					
		8					

(Bk of Divinity Chapter XVIII)

Anoad Plate
(Bk of Ben)

- 22 -

afb.119 overzicht van de huidige aardse tuin

De stervelingen erkennen dat als het begin van hun "industriële tijdperk", maar ze hebben de uitvindingen en de kennis aangewend voor de OORLOG, daarbij de geestelijke oorsprong en bedoeling negerend.

De engel "die het beheer voert" over de aarde en atmosfeer gedurende de tijd tussen de oogsten (Dans) wordt God van de aarde genoemd (niet te verwarren met Jehovih, de schepper). God wordt bijgestaan door verschillende engelen die de leiding hebben over bepaalde landen en hun hemelen, en zij worden Heren genoemd.

Tijdens de eerste tweehonderd jaar van iedere Arc zijn God en zijn Heren etheriërs ("Etherisch Bestuur").

De etheriërs brengen nieuwe, grote kennis en inspiratie naar de aarde (een nieuwe beschaving). Na de tweehonderd jaar gaan zij weg; en geven het bestuur van de aarde over aan atmosferische engelen ("Atmosferisch Bestuur") gedurende de rest van de Arc. De etheriërs keren voor elke oogst (Dan) terug, maar ze blijven niet bij de aarde tot de dageraad van de volgende Dan nadert. Tijdens de afwezigheid van de etheriërs is het, dat er "duistere tijden" op de aarde voorkomen (als de

stervelingen hun bibliotheken verwoesten en zichzelf weer tot onwetendheid terugbrengen). De geschiedenissen van voorgaande Arc's raken daarbij verloren, totdat ze door de Arc-engelen (zoals in Oahspe) worden hersteld.

Tijdens de donkere periode van een Arc, wanneer de tijd tussen de oogsten heel lang is, hebben in het verleden bepaalde atmosferiërs valse godheden aangenomen (koninkrijken in de hemel) en valse religies op aarde gesticht, in tegenstelling tot de ware God en Heren, en Jehovih. (Het "bloed van het beest" in de mens die zichzelf doet gelden). Als eenmaal de valsheden van de voorgaande Arc zijn opgeruimd, horen er geen valse godsdiensten meer op aarde te bestaan (Boek van Es XIX:3). Er is niet langer enige reden voor hen (Boek van de Godheid V:12).

VALS EVA-ANGELISME

Geestelijke verrijzenis (eeuwig leven) is altijd een kwestie geweest van Evabloed; geen geloof, geen kennis, geen goede werken (zie Eerste Boek van de Heren I:79; Vijfde Boek van de Heren IV:22 & Boek van de Goddelijkheid XVIII:1-13). Om bekeerlingen aan de haak te slaan (vis voor mannen en vrouwen), hebben valse evangelisten de argeloze stervelingen geleerd dat Eva's paring met Adam de "erfzonde" was, en de straf over hen en al hun nakomelingen (ons) bracht. Ze maakten dit nog erger door te beweren, dat het bloed dat door de terechtgestelde martelaar werd vergoten, het middel was om de "erfzonde" te genezen, maar alleen voor degenen die de martelaar aannamen als hun "verlosser" (ofschoon hij in werkelijkheid een atmosferische oplichter was, die zich voordeed als de ware God van de aarde).

Dit net heeft met veel succes miljoenen volgelingen op aarde binnengehaald, wier werk en geldelijke middelen niet voor de mensheid (en daarbij Jehovih) werden ingezet, maar eerder voor hun eigen imago en organisatie.

De waarheid is, dat vanwege het offer van de Eva-engelen (vrijwillig hun etherische hemel verlatend om de aarde te bezoeken en bij de eerste mensen in deze tuin te gaan leven, waarna ze nog honderden jaren in atmosfeera verbleven), u en ik het eeuwige leven hebben. Met de komst van deze Kosmon Arc heeft iedereen op aarde het, en "er steekt niets achter" (geen vislijntjes).

Wij allen leven voort na de dood (er bestaat geen andere keus). Ons geluk en onze toestand in atmosfeera worden bepaald door onze graad, hetgeen de verhouding is van hoeveel we anderen, evenredig aan onszelf, hebben geholpen; het resultaat van al onze handelingen tijdens onze levensduur (zie Boek van het OORDEEL II:1-7). Dit is ieders lot (Fete, het ware kruis of de kern van het leven), waaraan geen ontkomen is. Dagelijks schrijven we dit verslag op onze ziel.

In het verleden was vals evangelisme niet zonder bedoeling. In voorbije Arc's moesten geestelijke begrippen door middel van stenen en houten idolen, en later door gegraveerde voorstellingen aan bepaalde rassen worden bijgebracht. Naderhand bleek het voor sommige van de gemengde rassen noodzakelijk om hen een "geïncarneerde Jehovih in sterfelijke gedaante" te onderwijzen, en hen te leren om uit medegevoel voor zijn lijden zijn geest te volgen naar de hemel.

We leven nu aan het begin van Kosmon: er is nu voldoende Evabloed in alle mensen, zodat deze uitvluchten van het verleden niet langer nodig zijn en opzij gezet zullen worden, (Zie Boek van Frapatti XXIV"28).

De tijd van de vervulling van Jehovih's openbaringen is op handen (Gods Boek van Eskra XI:12-15). Het zal de "nieuwe godsbeschikking" worden genoemd (Boek van het Oordeel XXXVII:25).

Oahspe is wat het zegt (Boek van het Oordeel XVII:3 & 4) en Jehovih's Koninkrijk zal spontaan

gevestigd worden, beginnend in dit land (U.S.A. vert.), voorafgaand aan het vertrek van de etheriërs in 2048 n.Chr.

Maar voordien zal Oahspe worden vertaald en wereldwijd gepubliceerd (het grote publiek zal ervan gaan horen).

Noch zullen kwaad, duisternis en ellende op aarde eindigen totdat Jehovih de naties bevrijdt, en hun legers verdwijnen als de sneeuw in de zomerzon (Lika XIX:23).

In elke aardse tuin is Kosmon als een nieuwe geboorte, met veel weeën en pijn tot stand gebracht (Boek van Es VIII:15)

Jim Dennon, sept.1979

TEXTBOOK ARC CYCLE (OSIRIS XII:3, PROPHECY CLT B)

1 ARC = 7½ TIMES (DANS) = 3,000 YEARS AVERAGE

DAN'HA 7½ YEARS	ETHEREAN RULERS	ATMOSPHERIC RULERS							DAN'HA 7½ YEARS
	½ TIME 200 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	TIME 400 YRS	
	1ST DAN	2ND DAN	3RD DAN	4TH DAN	5TH DAN	6TH DAN	7TH DAN		

BASIC ARC SEASONS (APH IV:4, PROPHECY VII:6,7)
LENGTH VARIABLE, 2400 TO 3600 YEARS

(AH'SHONG II:4) DAN'HA 1 TO 8 YRS	"NEW AGE"	(VIATU) LIGHT (PEACE)	(DECLINE BEGINS)	EVENING (LIBRARIES DESTROYED)	DARK AGE (IGNORANCE + VICE)	DAWN (LETTERS)	DAN'HA 1 TO 8 YRS
	½ TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1¼ TIMES 500 YRS	1½ TIMES 600 YRS	2½ TIMES 1,000 YEARS OR MORE	VARIABLE LENGTH	
	1ST DAN	2ND DAN	3RD DAN	4TH DAN	5TH DAN		

ACTUAL ARC RECORDS

IN THE 3RD CIRCUIT OF C'VORK'UM, 7TH MAGNITUDE (GARDEN),
24TH DAN'HA (SETHANTES II:29, APH III:3)

ARC OF WAN - 1ST OF SEFFAS

24TH DAN'HA OF HAK	SETHANTES II:29	HA'JAH 280M GRADE 78	408M GRADE 66	600M GRADE 58	200M GR. 50	DARK AGE - NO HARVESTS
	½ TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1½ TIMES 600 YRS	1¼ TIMES 500 YRS	¾ T. 300 YRS	2½ TIMES 1,000 YEARS
	1ST DAN	2ND DAN	3RD DAN	4TH DAN	5TH DAN	

ARC OF VEHETAIVI - 2ND OF SEFFAS

1ST DAN'HA OF SEFFAS	APH III:3	2,000M GRADE 83	2,300M GRADE 74	600M GR. 62	900M GR. 51	DARK AGE - NO HARVESTS
	½ TIME 200 YRS	1½ TIMES 600 YRS.	1¼ TIMES 500 YRS.	¾ T. 300 YRS.	1 TIME 400 YRS.	2 TIMES 800 YEARS OR MORE
	1ST DAN	2ND DAN	3RD DAN	4TH DAN	5TH DAN	6TH DAN

afb. 120 Eerste 4 cyclussen

5TH ERA OF EOPTIAN AGE - CAYAY
(FOLD-OUT PLATE #5, ANOAD PLATE, BEN)

ARC OF NOE - 17TH OF SEFFAS (3,600 YEARS)

16TH DAWN OF SEFFAS	APH 1,000M YET	WAN'WAN 1,000M	AN'ON 800M	600M	200M	DARK AGE - NO HARVEST	DAWN
	1/2 TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1 1/2 TIMES 600 YRS	1 1/4 TIMES 500 YRS	3/4 T. 300 YRS.	2 1/2 TIMES 1,000 YEARS	1 1/2 TIMES 600 YRS
	1ST DAW	2ND DAW	3RD DAW	4TH DAW	5TH DAW		

↑ FLOOD (PAIN DUNK)

ARC OF IZARACHA - 18TH OF SEFFAS (3,200 YEARS)

17TH DAWN OF SEFFAS	SUE 1,000 M.	T'HS 2,000M				DARK AGE - NO HARVEST	
	1/2 TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1 1/2 TIMES 600 YRS	1 1/4 TIMES 500 YRS	3/4 T. 300 YRS	2 1/2 TIMES 1,000 YEARS	1 1/2 TIME 200 YRS
	1ST DAW	2ND DAW	3RD DAW	4TH DAW	5TH DAW		

ARC OF RUPTA - 19TH OF SEFFAS (2,800 YEARS)

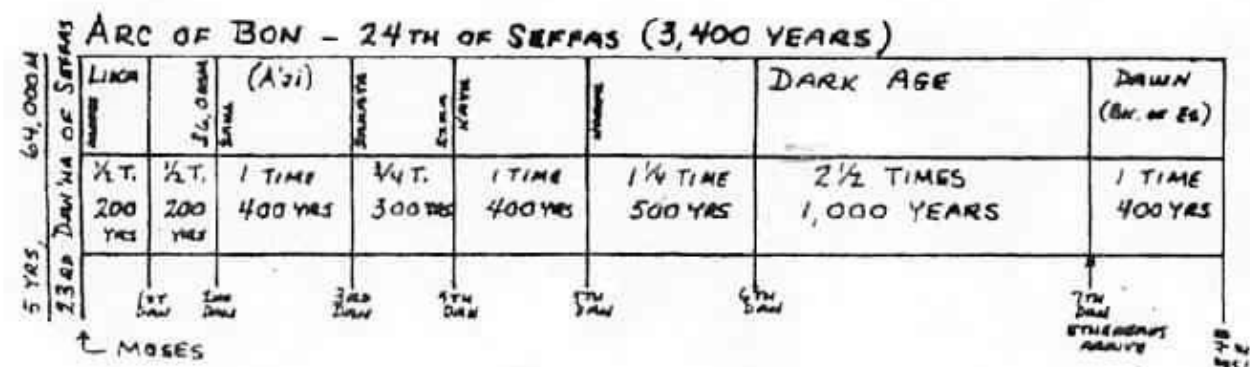
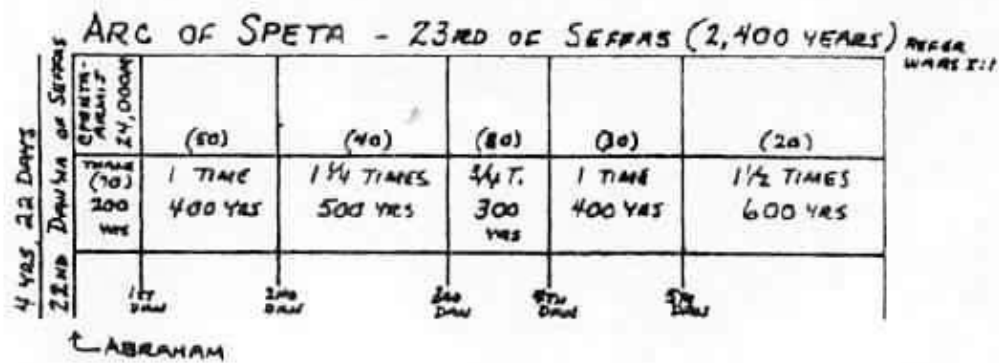
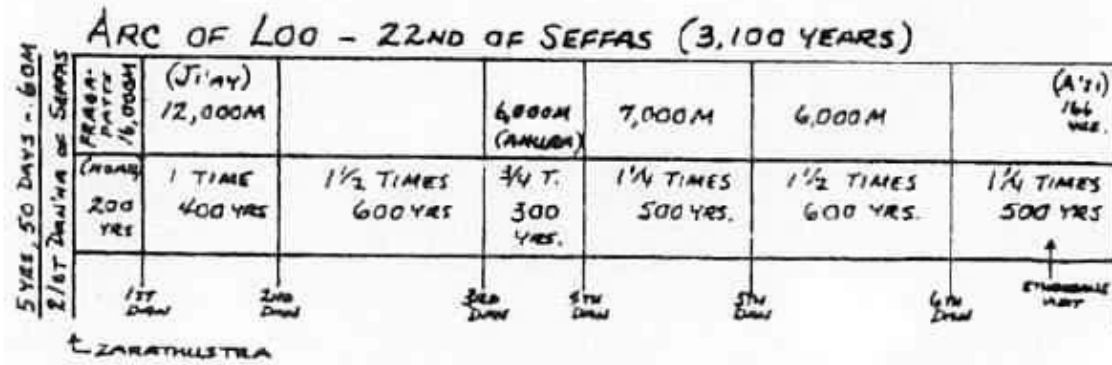
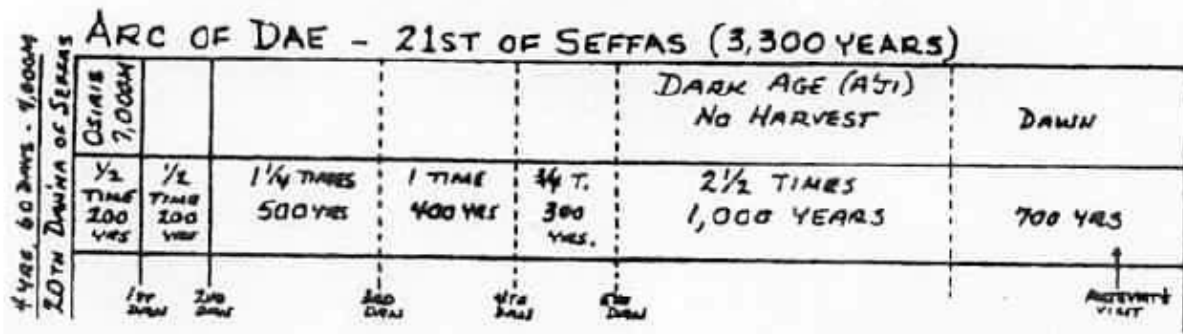
5 YRS, 200 DAYS 18TH DAWN OF SEFFAS	APOLLO 2,000M	GUR 8,500M GRADE 88	10,000M GRADE 85	10,000M GRADE 80	DARK AGE NO HARVEST GRADE 3T - GRADE 2Y	
	1/2 TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1 1/2 TIMES 600 YRS	1 1/4 TIMES 500 YRS	2 1/2 TIMES 1,000 YEARS	10000
	1ST DAW	2ND DAW	3RD DAW	4TH DAW		

ARC OF MOS - 20TH OF SEFFAS (3,200 YEARS)

4 YRS, 138 DAYS 19TH DAWN OF SEFFAS	THOR 5,000 M	4,000M			DARK AGE NO HARVEST	DAWN
	1/2 TIME 200 YRS	1 TIME 400 YRS	1 1/2 TIMES 600 YRS	1 1/4 TIMES 500 YRS	2 1/2 TIMES 1,000 YEARS	1 1/4 TIMES 500 YRS
	1ST DAW	2ND DAW	3RD DAW	4TH DAW		

afb. 120 Tweede 4 cyclussen

6TH ERA OF EOPTIAN AGE - HEM

afb. 121 Derde en laatste 4 cyclussen